

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

62 metai

2019 m. kovo 25 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/472, kuriuo nustatomas daugiametis vakarų vandenyse ir gretimuose vandenyse žvejojamų išteklių ir tų išteklių žvejybos planas, iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2016/1139 ir (ES) 2018/973 ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007 ir (EB) Nr. 1300/2008 1
- ★ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/473 dėl Europos žuvininkystės kontrolės agentūros 18
- ★ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/474, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas 38

DIREKTYVOS

- ★ 2019 m. vasario 18 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/475, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB dėl Italijai priklausančios *Campione d'Italia* savivaldybės ir Italijai priklausančios Lugano ežero dalies įtraukimo į Sąjungos muitų teritoriją ir į Direktyvos 2008/118/EB teritorinę taikymo sritį 42

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/472

2019 m. kovo 19 d.

kuriuo nustatomas daugiametis vakarų vandenyse ir gretimuose vandenyse žvejojamų išteklių ir tų išteklių žvejybos planas, iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2016/1139 ir (ES) 2018/973 ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007 ir (EB) Nr. 1300/2008

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje, kurios viena iš susitariančiųjų šalių yra Sąjunga, numatyti išteklių išsaugojimo įpareigojimai, įskaitant įpareigojimą išlaikyti arba atkurti tokį žvejojamų rūšių populiacijų dydžius, kurie padėtų užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį (MSY);
- (2) 2015 m. Niujorke vykusiame Jungtinių Tautų aukščiausio lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais Sąjunga ir jos valstybės narės įsipareigojo iki 2020 m. pradėti veiksmingai reguliuoti žvejybą ir užkirsti kelią išteklių peržvejojimui, neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai bei žalingai žvejybos praktikai ir įgyvendinti moksliniais duomenimis pagrįstus valdymo planus, kad per trumpiausią įmanomą laikotarpį žuvų išteklių būtų atkurti bent iki tokio dydžio, kuris gali užtikrinti MSY, atsižvelgiant į tų išteklių biologines charakteristikas;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 ⁽³⁾ nustatytos bendros žuvininkystės politikos (BŽP) taisyklės, atitinkančios tarptautinius Sąjungos įsipareigojimus. BŽP turi padėti saugoti jūros aplinką, darniai valdyti visus verslinės žvejybos tikslais naudojamų rūšių išteklius ir visų pirma iki 2020 m. užtikrinti gerą aplinkos būklę, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB ⁽⁴⁾ 1 straipsnio 1 dalyje;
- (4) BŽP siekiama, *inter alia*, užtikrinti ilgalaikį žvejybos ir akvakultūros darnumą aplinkos atžvilgiu, žuvininkystės valdymui taikyti atsargumo principą ir įgyvendinti ekosisteminių žuvininkystės valdymo metodą;

⁽¹⁾ OL C 440, 2018 12 6, p. 171.

⁽²⁾ 2019 m. vasario 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

⁽⁴⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

- (5) tam, kad būtų pasiekti BŽP tikslai, reikėtų priimti įvairių išsaugojimo priemonių, atitinkamais atvejais jas derinant tarpusavyje, pvz., daugiamečių planų, techninių priemonių, ir žvejybos galimybių nustatymo bei paskirstymo priemonių;
- (6) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 9 ir 10 straipsniais, daugiamečiai planai turėtų būti pagrįsti mokslinėmis, techninėmis ir ekonominėmis rekomendacijomis. Laikantis tų nuostatų, šiuo reglamentu nustatytame daugiamečiame plane (toliau – planas) turėtų būti nurodyti bendrieji tikslai, kiekybiniai tikslai ir aiškūs jų įgyvendinimo tvarkaraščiai, išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškai, apsaugos ir techninės priemonės, kurias taikant būtų siekiama išvengti nepageidaujamo laimikio arba jį sumažinti ir kuo labiau sumažinti poveikį jūros aplinkai, visų pirma pažeidžiamoms buveinėms ir saugomoms rūšims;
- (7) šiame reglamente turėtų būti atsižvelgiama į problemas, susijusias su smulkiosios ir priekrantės žvejybos laivų, naudojamų atokiausiuose regionuose, dydžiu;
- (8) patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis turėtų būti laikomos naujausiais moksliniais duomenimis ir metodais grindžiamos viešai prieinamos mokslinės rekomendacijos, kurias paskelbė arba recenzavo Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažinta nepriklausoma mokslo įstaiga;
- (9) Komisija turėtų gauti patikimiausias turimas mokslines rekomendacijas dėl išteklių, kuriems taikomas planas. Tam ji sudaro susitarimo memorandumus su Tarptautine jūrų tyrinėjimo tarnyba (ICES). Visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijos turėtų būti grindžiamos planu ir jose turėtų būti nurodyti visų pirma F_{MSY} intervalai ir biomasės atskaitos taškai, t. y. $MSY_{B_{trigger}}$ ir B_{lim} . Šios vertės turėtų būti nurodomos atitinkamų išteklių rekomendacijose ir atitinkamais atvejais kitose viešai prieinamose mokslinėse rekomendacijose, įskaitant, pvz., visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos skelbiamas mišriosios žvejybos rekomendacijas;
- (10) Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 811/2004 ⁽⁵⁾, (EB) Nr. 2166/2005 ⁽⁶⁾, (EB) Nr. 388/2006 ⁽⁷⁾, (EB) Nr. 509/2007 ⁽⁸⁾ ir (EB) Nr. 1300/2008 ⁽⁹⁾ nustatytos europinių jūrinių lydekų šiaurinių išteklių, Kantabrijos jūros ir prie vakarinės Pirėnų pusiasalio dalies esančių vandenų europinių jūrinių lydekų ir norveginų omarų išteklių, Biskajos įlankos jūrų liežuvių išteklių, vakarinės Lamanšo sąsiaurio dalies jūrų liežuvių išteklių, į vakarus nuo Škotijos esančių vandenų atlantinių silkių išteklių ir Kategato sąsiaurio, Šiaurės jūros, į vakarus nuo Škotijos esančių vandenų ir Airijos jūros atlantinių menkių išteklių žvejybos taisyklės. Tie ir kiti demersiniai ištekliai sužvejojami vykdant mišriąją žvejybą. Todėl tikslinga nustatyti vieną bendrą daugiamečių planą, atsižvelgiant į tokią techninių nuostatų sąveiką;
- (11) be to, toks daugiamečių planas turėtų būti taikomas vakarų vandenų – tiek šiaurės vakarų vandenų, tiek pietvakarių vandenų – demersiniams ištekliais ir jų žvejybai. Tai dugne ar netoli dugno esančioje vandens stovymės dalyje gyvenančios apvaliosios žuvis, plekšniažuvis, kremzlinės žuvis ir norveginiai omarai (*Nephrops norvegicus*);
- (12) kai kurie demersiniai ištekliai žvejojami tiek vakarų vandenyse, tiek gretimuose vandenyse. Todėl plano nuostatos dėl išteklių, kurie daugiausia naudojami vakarų vandenyse, kiekybinių tikslų ir apsaugos priemonių turėtų būti taikomos ir už tų vakarų vandenų ribų esantiems rajonams. Be to, tų išteklių, kurių yra ir vakarų vandenyse, tačiau didžioji dalis naudojama už vakarų vandenų ribų, kiekybinius tikslus ir apsaugos priemones reikia nustatyti daugiamečiuose planuose, skirtuose rajonams už vakarų vandenų ribų, kuriuose naudojama didžioji dalis tų išteklių, ir išplėsti tų daugiamečių planų taikymo sritį taip, kad jie apimtų ir vakarų vandenis;
- (13) geografinė plano taikymo sritis turėtų būti pagrįsta naujausiose visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos mokslinėse rekomendacijose nurodytu geografiniu išteklių arealu. Patikslinus mokslinę informaciją arba dėl išteklių migracijos, gali būti, kad ateityje reikės pakoreguoti plane nurodytą geografinį išteklių arealą. Todėl Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti

⁽⁵⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 811/2004, nustatantis priemonės šiaurinių jūrų lydekų ištekliais atkurti (OL L 150, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁶⁾ 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2166/2005, nustatantis Zelandijos merlūzų ir norveginų omarų išteklių Kantabrijos jūroje ir prie vakarinės Pirėnų pusiasalio dalies atkūrimo priemonės ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti (OL L 345, 2005 12 28, p. 5).

⁽⁷⁾ 2006 m. vasario 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 388/2006, nustatantis jūrų liežuvių išteklių Biskajos įlankoje tausojančio naudojimo daugiamečių planą (OL L 65, 2006 3 7, p. 1).

⁽⁸⁾ 2007 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 509/2007, nustatantis Lamanšo sąsiaurio vakarinės dalies jūrų liežuvių išteklių tausojančio naudojimo daugiamečių planą (OL L 122, 2007 5 11, p. 7).

⁽⁹⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1300/2008, nustatantis atlantinių silkių išteklių, esančių į vakarus nuo Škotijos, ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą (OL L 344, 2008 12 20, p. 6).

deleguotuosius aktus, kuriais koreguojamas plane nustatytas geografinis išteklių arealas, jei visų pirma ICES ar panašios Sąjungos arba tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos pateiktose mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad atitinkamų išteklių geografinis arealas pasikeitė;

- (14) tais atvejais, kai bendro intereso išteklius naudoja ir trečiosios valstybės, Sąjunga turėtų bendradarbiauti su tomis trečiosiomis valstybėmis siekdama užtikrinti, kad tie ištekliai būtų valdomi darniu būdu, kuris atitinka Reglamente (ES) Nr. 1380/2013, ypač to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, ir šiame reglamente nustatytus tikslus. Jei nepasiekiami oficialaus susitarimo, Sąjunga turėtų, kiek įmanoma, stengtis susitarti dėl bendros tokių išteklių žvejybos tvarkos, kad būtų įmanoma juos valdyti darniai, ir tokiu būdu stengtis užtikrinti vienodas sąlygas Sąjungos veiklos vykdytojams;
- (15) planu turėtų būti siekiama padėti įgyvendinti BŽP tikslus, visų pirma pasiekti ir išlaikyti tikslinių išteklių MSY, įgyvendinti įpareigojimą iškrauti demersinių išteklių, dėl kurių taikomi laimikio limitai, laimikį ir užtikrinti deramą nuo žvejybos veiklos priklausomų asmenų gyvenimo lygį, atsižvelgiant į priekrantės žvejybos ir socialinius bei ekonominius aspektus. Kad neigiamas žvejybos veiklos poveikis jūrų ekosistemai būtų kuo mažesnis, planu taip pat turėtų būti įgyvendinamas ekosisteminis žuvininkystės valdymo metodas. Planas turėtų derėti su Sąjungos aplinkos teisės aktais, visų pirma su tikslu iki 2020 m. užtikrinti gerą aplinkos būklę (pagal Direktyvą 2008/56/EB) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/147/EB⁽¹⁰⁾ bei Tarybos direktyvoje 92/43/EEB⁽¹¹⁾ nustatytais tikslais. Plane taip pat turėtų būti nustatytos Sąjungai priklausančiuose vakarų vandenyse taikomo įpareigojimo iškrauti sužvejotą visų rūšių, dėl kurių taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnį, laimikį įgyvendinimo nuostatos;
- (16) Reglamente (ES) Nr. 1380/2013 16 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad žvejybos galimybės būtų nustatomos atsižvelgiant į to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatytus tikslus ir atitiktų daugiamečiuose planuose nustatytus kiekybinius tikslus, tvarkaraščius ir ribas;
- (17) reikėtų nustatyti MSY pasiekimo ir išlaikymo tikslą atitinkančią tikslinę mirtingumą dėl žvejybos (F), išreikštą verčių, atitinkančių MSY užtikrinimo tikslą, intervalais (F_{MSY}). Tie patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis pagrįsti intervalai reikalingi tam, kad būtų galima lanksčiai atsižvelgti į mokslinių rekomendacijų pasikeitimus, prisidėti prie įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimo ir atsižvelgti į mišriosios žvejybos ypatumus. F_{MSY} intervalus turėtų apskaičiuoti visų pirma ICES, ypač savo reguliariose laimikio rekomendacijose, ar panaši Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažinta nepriklausoma mokslo įstaiga. Remiantis planu, intervalai turėtų būti nustatomi taip, kad būtų užtikrinta, jog laimikis ilguoju laikotarpiu nesumažėtų daugiau kaip 5 %, palyginti su MSY. Turėtų būti nustatoma tokia viršutinė intervalo vertė, kad tikimybė, jog ištekliai nesiels B_{lim} , būtų ne didesnė kaip 5 %. Ši viršutinė ribinė vertė turėtų taip pat atitikti vadinamąją ICES rekomendacijų taisyklę, pagal kurią tokiais atvejais, kai išteklių neršiančių žuvų biomasė arba gausa menka, F turi būti sumažinamas iki tokios vertės, kuri neviršija viršutinės ribinės vertės, lygios F_{MSY} taško vertei, padaugintai iš išteklių neršiančių žuvų biomasės ar gausos bendro leidžiamo sužvejoti kiekio (BLSK) metais ir padalintai iš MSY $B_{trigger}$. Tuos principus ir rekomendacijų taisyklę ICES taiko teikdama mokslines rekomendacijas dėl mirtingumo dėl žvejybos ir laimikio galimybių;
- (18) siekiant nustatyti žvejybos galimybes, turėtų būti nustatyta viršutinė įprastomis aplinkybėmis taikomo F_{MSY} intervalo riba ir, jei laikoma, kad atitinkami ištekliai yra geros būklės – viršutinė ribinė vertė tam tikrais atvejais. Turėtų būti įmanoma nustatyti viršutinę ribinę vertę siekiančias žvejybos galimybes tik tuo atveju, jeigu pagal mokslines rekomendacijas ar duomenis tai būtina, norint pasiekti šiame reglamente nustatytus tikslus vykdant mišrią žvejybą, arba jeigu tai būtina, siekiant išvengti žalos ištekliams, kylančios dėl rūšies viduje arba tarp rūšių vykstančios sąveikos dinamikos, ar siekiant sumažinti žvejybos galimybių kasmetinius svyravimus;
- (19) atitinkamai patariamajai tarybai turėtų būti įmanoma rekomenduoti Komisijai valdymo metodą, kuriuo būtų siekiama apriboti konkrečių šiame reglamente išvardytų išteklių žvejybos galimybių kasmetinius svyravimus. Tarybai turėtų būti įmanoma atsižvelgti į tokias rekomendacijas nustatant žvejybos galimybes, jei šios žvejybos galimybės atitinka plano kiekybinius tikslus ir apsaugos priemones;
- (20) būtina nustatyti išteklių, kurių kiekybiniai tikslai, susiję su MSY, yra nustatyti ir kuriems reikia taikyti apsaugos priemonės, išsaugojimo lygio atskaitos taškus, išreikštus minimalios neršiančių žuvų biomasės dydžiais ir minimalios norveginų omarų gausos dydžiais;

⁽¹⁰⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

⁽¹¹⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

- (21) tiems atvejams, kai išteklių nebesiekia šių dydžių, turėtų būti numatytos atitinkamos apsaugos priemonės. Apsaugos priemonės turėtų apimti žvejybos galimybių sumažinimą ir specialias išsaugojimo priemones, kai mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad reikalingos taisomosios priemonės. Tos priemonės turėtų būti papildytos visomis kitomis atitinkamomis priemonėmis, pvz., Komisijos priemonėmis, remiantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 12 straipsniu, arba valstybių narių priemonėmis, remiantis to reglamento 13 straipsniu;
- (22) turėtų būti galimybė nustatyti, kad keturių konkrečių valdymo rajonų norveginį omarų BLSK turi būti lygus kiekvienam funkciniam vienetui nustatytą laimikio limitų ir statistinių staciakampių už funkcinį vienetą ribų laimikio limitų kiekviename valdymo rajone sumai. Tačiau tai neturėtų reikšti, kad negalima imtis priemonių, siekiant apsaugoti tam tikrus funkcinis vienetus;
- (23) siekiant, kad jūrų biologinių išteklių išsaugojimas ir darnus valdymas būtų grindžiamas regionalizavimo principu, tikslinga numatyti galimybę vakarų vandenyse imtis su visais ištekliais susijusių techninių priemonių;
- (24) jūrų liežuvių žvejybos pastangų ribojimo tvarka vakarinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje pasirodė besanti veiksminga valdymo priemonė, papildanti žvejybos galimybių nustatymo priemones. Todėl toks pastangų ribojimas turėtų būti ir toliau taikomas pagal planą;
- (25) tais atvejais, kai mirtingumas dėl mėgėjų žvejybos turi didelį poveikį ištekliams, valdomiems atsižvelgiant į jų MSY, Taryba turėtų galėti nustatyti nediskriminacinius žvejams mėgėjams skirtus limitus. Nustatydama tokius limitus, Taryba turėtų remtis skaidriais ir objektyviais kriterijais. Atitinkamais atvejais valstybės narės turėtų imtis būtinų ir proporcingų stebėjimo ir duomenų rinkimo priemonių, siekiant patikimai įvertinti faktinius mėgėjų žvejybos laimikio kiekius;
- (26) tam, kad būtų laikomasi Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalyje nustatyto įpareigojimo iškrauti laimikį, šiame plane turėtų būti numatytos papildomos valdymo priemonės, kurios vėliau išsamiai nustatomos pagal to reglamento 18 straipsnį;
- (27) kaip reikalaujama Reglamente (ES) Nr. 1380/2013, turėtų būti nustatytas tiesioginių valdymo interesų turinčių valstybių narių bendrų rekomendacijų pateikimo terminas;
- (28) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 10 straipsnio 3 dalimi, reikėtų priimti nuostatas, pagal kurias Komisija, remdamasi mokslinėmis rekomendacijomis, reguliariai vertintų šio reglamento taikymo tinkamumą ir veiksmingumą. Planas turėtų būti įvertintas ne vėliau kaip 2024 m. kovo 27 d. ir po to kas penkerius metus. Toks laikotarpis yra pakankamas, kad būtų galima visapusiškai įgyvendinti įpareigojimą iškrauti laimikį ir imtis regionalizuotų priemonių, jas įgyvendinti ir padaryti poveikį ištekliams ir žvejybai. Toks taip pat yra minimalus mokslo įstaigų reikalaujamas laikotarpis;
- (29) siekiant laiku ir proporcingai prisitaikyti prie technikos ir mokslo pažangos, taip pat užtikrinti lankstumą ir sudaryti sąlygas plėtoti tam tikras priemones, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais šis reglamentas keičiamas iš dalies ar papildomas nuostatomis dėl išteklių, kuriems taikomas šis reglamentas, koregavimų, pasikeitus geografiniam išteklių arealui, dėl taisomųjų priemonių, įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimo ir apribojimų, susijusių su bendru visų atitinkamų valstybių narių laivynų pajėgumu. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹²⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (30) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, reikėtų paaiškinti, kad laikino veiklos nutraukimo priemonės, kurios buvo patvirtintos tam, kad būtų pasiekti šio plano tikslai, gali būti laikomos atitinkančiomis paramos skyrimo reikalavimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014⁽¹³⁾;

⁽¹²⁾ OLL 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽¹³⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 (OLL 149, 2014 5 20, p. 1).

- (31) kai F_{MSY} intervalams ir išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškams taikomos dinaminės nuorodos, yra užtikrinama, kad tie esminiai žvejybos galimybių nustatymo parametrai nebūtų pasenę ir kad Taryba visuomet galėtų remtis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis. Be to, dinaminių nuorodų į patikimiausias turimas mokslines rekomendacijas teikimu grįstas principas turėtų būti taikomas ir Baltijos jūros išteklių valdymui. Taip pat derėtų nurodyti, kad įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas mėgėjų žvejybai tuose rajonuose, kuriuos apima Baltijos jūros žvejybos daugiametis planas. Todėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾ turėtų būti iš dalies pakeistas;
- (32) derėtų persvarstyti Skagerako ir Kategato sąsiaurių norveginių omarų atveju taikytiną mažiausią išteklių išsaugojimą užtikrinantį orientacinį dydį. Taip pat derėtų nurodyti, kad įpareigojimas iškrauti laimikį neturėtų būti taikomas mėgėjų žvejybai tuose rajonuose, kuriuos apima Šiaurės jūros žvejybos daugiametis planas. Todėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/973 ⁽¹⁵⁾ turėtų būti iš dalies pakeistas;
- (33) Tarybos reglamentai (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007 ir (EB) Nr. 1300/2008 turėtų būti panaikinti;
- (34) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 9 straipsnio 4 dalimi, tikėtinas plano ekonominis ir socialinis poveikis buvo tinkamai įvertintas prieš baigiant rengti planą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas daugiametis planas (toliau – planas), taikomas toliau išvardytiems demersiniams ištekliams, įskaitant giliau vandenius išteklius, vakarų vandenyse ir, kai tie ištekliai paplitę už vakarų vandenų ribų, jų gretimuose vandenyse ir tų išteklių žvejybai:
1. juodosioms kalavijoms (*Aphanopus carbo*) ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 ir 14 parajonuose ir 3a, 5a, 5b, 9a ir 12b kvadratuose;
 2. bukasnukiams ilgauodegiams grenadieriams (*Coryphaenoides rupestris*) ICES 6 ir 7 parajonuose ir 5b kvadrate;
 3. paprastiesiems vilkešeriams (*Dicentrarchus labrax*) ICES 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a ir 8b kvadratuose;
 4. paprastiesiems vilkešeriams (*Dicentrarchus labrax*) ICES 6a, 7b ir 7j kvadratuose;
 5. paprastiesiems vilkešeriams (*Dicentrarchus labrax*) ICES 8c ir 9a kvadratuose;
 6. atlantinėms menkėms (*Gadus morhua*) ICES 7a kvadrate;
 7. atlantinėms menkėms (*Gadus morhua*) ICES 7e–k kvadratuose;
 8. megrimams (*Lepidorhombus* spp.) ICES 4a ir 6a kvadratuose;
 9. megrimams (*Lepidorhombus* spp.) ICES 6b kvadratuose;
 10. megrimams (*Lepidorhombus* spp.) ICES 7b–k, 8a, 8b ir 8d kvadratuose;
 11. megrimams (*Lepidorhombus* spp.) ICES 8c ir 9a kvadratuose;
 12. velniažuvinėms (*Lophiidae*) ICES 7b–k, 8a, 8b ir 8d kvadratuose;
 13. velniažuvinėms (*Lophiidae*) ICES 8c ir 9a kvadratuose;
 14. juodadėmėms menkėms (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES 6b kvadratuose;
 15. juodadėmėms menkėms (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES 7a kvadratuose;
 16. juodadėmėms menkėms (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES 7b–k kvadratuose;
 17. paprastiesiems merlangams (*Merlangius merlangus*) ICES 7b, 7c ir 7e–k kvadratuose;

⁽¹⁴⁾ 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1139, kuriuo nustatomas daugiametis Baltijos jūros menkių, silkių ir šprotų išteklių valdymo ir tų išteklių žvejybos planas ir iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2187/2005 bei panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1098/2007 (OL L 191, 2016 7 15, p. 1).

⁽¹⁵⁾ 2018 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/973, kuriuo nustatomas Šiaurės jūros demersinių išteklių ir tų išteklių žvejybos daugiametis planas ir Šiaurės jūroje taikomo įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimo nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 676/2007 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2008 (OL L 179, 2018 7 16, p. 1).

18. paprastiesiems merlangams (*Merlangius merlangus*) ICES 8 parajonyje ir 9a kvadrato;
19. europinėms jūrinėms lydekoms (*Merluccius merluccius*) ICES 4, 6 ir 7 parajonuose ir 3a, 8a, 8b ir 8d kvadratuose;
20. europinėms jūrinėms lydekoms (*Merluccius merluccius*) ICES 8c ir 9a kvadratuose;
21. melsvosioms molvoms (*Molva dypterygia*) ICES 6 ir 7 parajonuose ir 5b kvadrato;
22. norveginiams omarams (*Nephrops norvegicus*) pagal funkcinis vienetus ICES 6 parajonyje ir 5b kvadrato:
 - Šiaurės Minče (11 FV);
 - Pietų Minče (12 FV);
 - Klaido fjorde (13 FV);
 - 6a kvadrato, už funkcinis vienetus ribų (į vakarus nuo Škotijos esantys vandenys);
23. norveginiams omarams (*Nephrops norvegicus*) pagal funkcinis vienetus ICES 7 parajonyje:
 - rytų Airijos jūroje (14 FV);
 - vakarų Airijos jūroje (15 FV);
 - Porkjupaino bankoje (16 FV);
 - Arano salų teritorijoje (17 FV);
 - Airijos jūroje (19 FV);
 - Keltų jūroje (20–21 FV);
 - Bristolio sąsiauryje (22 FV);
 - už funkcinis vienetus ribų (pietų Keltų jūra, į pietvakarius nuo Airijos esantys vandenys);
24. norveginiams omarams (*Nephrops norvegicus*) pagal funkcinis vienetus ICES 8a, 8b, 8d ir 8e kvadratuose:
 - šiaurės ir vidurio Biskajos įlankoje (23–24 FV);
25. norveginiams omarams (*Nephrops norvegicus*) pagal funkcinis vienetus ICES 9 ir 10 parajonuose ir CECAF 34.1.1 zonoje:
 - Pirėnų pusiasalio Rytų Atlanto vandenyse prie vakarų Galisijos ir šiaurės Portugalijos (26–27 FV);
 - Pirėnų pusiasalio Rytų Atlanto vandenyse prie pietvakarių ir pietų Portugalijos (28–29 FV);
 - Pirėnų pusiasalio Rytų Atlanto vandenyse Kadiso įlankoje (30 FV);
26. raudonpelekiams pagelams (*Pagellus bogaraveo*) ICES 9 parajonyje;
27. jūrinėms plekšnėms (*Pleuronectes platessa*) ICES 7d kvadrato;
28. jūrinėms plekšnėms (*Pleuronectes platessa*) ICES 7e kvadrato;
29. sidabrinėms polakams (*Pollachius pollachius*) ICES 6 ir 7 parajonuose;
30. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 5, 12 ir 14 parajonuose bei 6b kvadrato;
31. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 7d kvadrato;
32. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 7e kvadrato;
33. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 7f ir 7g kvadratuose;
34. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 7h, 7j ir 7k kvadratuose;
35. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 8a ir 8b kvadratuose;
36. europiniams jūrų liežuviams (*Solea solea*) ICES 8c ir 9a kvadratuose.

Jeigu mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos, nurodyta, kad pasikeitė šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų išteklių geografinis arealas, Komisija pagal 18 straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas pakoreguojant šios dalies pirmoje pastraipoje išvardytus rajonus, kad būtų atsižvelgta į tą pokytį. Šios korekcijos negali išteklių rajonų išplėsti už ICES 4–10 parajonų ir CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 zonų Sąjungos vandenų ribų.

2. Jei remdamasi mokslinėmis rekomendacijomis Komisija mano, kad reikia iš dalies pakeisti 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų išteklių sąrašą, ji gali pateikti pasiūlymą dėl to sąrašo keitimo.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems gretimiems vandenims taikomi tik šio reglamento 4 ir 7 straipsniai ir 8 straipsnyje nurodytos su žvejybos galimybėmis susijusios priemonės.
4. Šis reglamentas taip pat taikomas priegaudai, sužvejojamai vakarų vandenyse žvejojant 1 dalyje išvardytus išteklius. Tačiau, jei tų išteklių F_{MSY} intervalai ir su jų biomasės dydžiu susijusios apsaugos priemonės jau yra nustatytos pagal kitus Sąjungos teisės aktus, kuriais nustatomi daugiamečiai planai, taikomi tie intervalai ir tos apsaugos priemonės.
5. Šiame reglamente taip pat nustatomos Sąjungai priklausančiuose vakarų vandenyse taikomo įpareigojimo iškrauti sužvegotą visų rūšių, dėl kurių taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnį, laimikį įgyvendinimo nuostatos.
6. Šiame reglamente numatomos 9 straipsnyje nurodytos techninės priemonės, taikytinos bet kuriems ištekliams vakarų vandenyse.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Papildomai prie apibrėžčių, kurios nustatytos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnyje, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ 4 straipsnyje ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 850/98 ⁽¹⁷⁾ 3 straipsnyje, nustatomos tokios šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. vakarų vandenys – šiaurės vakarų vandenys (ICES 5 parajonis (išskyrus 5a kvadratą ir tik 5b kvadrato Sąjungos vandenys), 6 ir 7 parajoniai) ir pietvakarių vandenys (ICES 8, 9 ir 10 parajoniai (aplink Azorų salas esantys vandenys) ir CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 zonos (aplink Madeirą ir Kanarų salas esantys vandenys));
2. F_{MSY} intervalas – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas verčių intervalas, kai visi mirtingumo dėl žvejybos lygiai, patenkantys į to intervalo ribas, užtikrina didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį (MSY) ilguoju laikotarpiu, taikant tam tikrą žvejybos modelį, esamomis vidutinėmis aplinkos sąlygomis, nedarydami didelio poveikio atitinkamų išteklių reprodukcijos procesui. Intervalas nustatomas toks, kad būtų užtikrinta, jog laimikis ilguoju laikotarpiu nesumažėtų daugiau kaip 5 %, palyginti su MSY. Viršutinė intervalo vertė nustatoma tokia, kad tikimybė, jog ištekliai nesieks ribinio neršiančių žuvų biomasės atskaitos taško (B_{lim}), būtų ne didesnė kaip 5 %;
3. $MSY F_{lower}$ – mažiausia F_{MSY} intervalo vertė;
4. $MSY F_{upper}$ – didžiausia F_{MSY} intervalo vertė;
5. F_{MSY} taško vertė – apskaičiuoto mirtingumo dėl žvejybos vertė, kuri esamomis vidutinėmis aplinkos sąlygomis, taikant tam tikrą žvejybos modelį, užtikrina ilgalaikį didžiausią laimikį;
6. apatinė F_{MSY} intervalo dalis – intervalas, kurį sudaro vertės nuo $MSY F_{lower}$ iki F_{MSY} taško vertės;
7. viršutinė F_{MSY} intervalo dalis – intervalas, kurį sudaro vertės nuo F_{MSY} taško vertės iki $MSY F_{upper}$;
8. B_{lim} – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES arba panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas išteklių neršiančių žuvų biomasės atskaitos taškas, kurio nesiekiantys ištekliai gali būti sumažėjusio reprodukcinio pajėgumo;
9. $MSY B_{trigger}$ – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES arba panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas išteklių neršiančių žuvų biomasės atskaitos taškas arba norveginių omarų išteklių gausos atskaitos taškas; jeigu ištekliai nesiekia šio dydžio, turi būti imami konkrečių atitinkamų valdymo veiksmų, siekiant užtikrinti, kad naudojimo lygis, imant drauge su natūraliais svyravimais, leistų atsikurti ištekliams ir jiems viršyti tokį dydį, kuris gali užtikrinti MSY ilguoju laikotarpiu.

⁽¹⁶⁾ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Sąjungos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

⁽¹⁷⁾ 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti (OL L 125, 1998 4 27, p. 1).

II SKYRIUS

TIKSLAI

3 straipsnis

Tikslai

1. Planas turi padėti siekti Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnyje išdėstytą bendros žuvininkystės politikos tikslų, visų pirma taikant atsargumo principą žuvininkystės valdymui, ir planu turi būti siekiama užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai išteklių būtų naudojami taip, kad būtų atkurti ir išlaikyti tokie žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai, kurie viršija dydžius, galinčius užtikrinti MSY.
2. Planas turi padėti užtikrinti, kad laimikis nebebūtų išmetamas į jūrą, kiek įmanoma, vengiant nepageidaujamo laimikio ir mažinant jo kiekį, ir padėti įgyvendinti Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnyje nustatytą įpareigojimą iškrauti rūšių, dėl kurių taikomi laimikio limitai ir šis reglamentas, laimikį.
3. Planu turi būti įgyvendinamas ekosisteminis žvejybos valdymo metodas, siekiant užtikrinti, kad neigiamas žvejybos veiklos poveikis jūrų ekosistemai būtų kuo mažesnis. Planas turi derėti su Sąjungos aplinkos teisės aktais, visų pirma su Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnio 1 dalyje nustatytu tikslu iki 2020 m. pasiekti gerą aplinkos būklę.
4. Planu visų pirma siekiama:
 - a) užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Direktyvos 2008/56/EB I priede pateikto 3 deskriptoriaus sąlygos,
 - b) padėti įgyvendinti Direktyvos 2008/56/EB I priede pateiktų kitų atitinkamų deskriptorių nuostatas proporcingai vaidmeniui, kurį žuvininkystė atlieka jas įgyvendinant, ir
 - c) padėti siekti Direktyvos 2009/147/EB 4 ir 5 straipsniuose ir Direktyvos 92/43/EEB 6 ir 12 straipsniuose nustatytų tikslų, visų pirma, kuo labiau mažinti neigiamą žvejybos veiklos poveikį pažeidžiamoms buveinėms ir saugomoms rūšims.
5. Plane nustatytos priemonės taikomos laikantis patikimiausių turimų mokslinių rekomendacijų. Jei nėra pakankamai duomenų, turi būti siekiama užtikrinti panašų atitinkamų išteklių išsaugojimo lygį.

III SKYRIUS

KIEKYBINIAI TIKSLAI

4 straipsnis

Kiekybiniai tikslai

1. Tikslinis 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų išteklių mirtingumas dėl žvejybos, atitinkantis 2 straipsnyje apibrėžtus F_{MSY} intervalus, turi būti palaipsniui pakopomis pasiektas kuo greičiau ir ne vėliau kaip 2020 m. ir po to išlaikomas F_{MSY} intervalų ribose, laikantis šio straipsnio.
2. Pagal planą F_{MSY} intervalus nustatyti prašoma visų pirma ICES arba panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos.
3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 16 straipsnio 4 dalį, nustatydamas išteklių žvejybos galimybes, Taryba nustato apatinės tuo metu turimo tų išteklių F_{MSY} intervalo dalies vertes atitinkančias galimybes.
4. Nepaisant 1 ir 3 dalių, gali būti nustatytos tokių lygių išteklių žvejybos galimybės, kurios atitinka žemesnius lygius nei F_{MSY} intervalų vertės.
5. Nepaisant 3 ir 4 dalių, išteklių žvejybos galimybės gali būti nustatytos remiantis viršutinės tuo metu turimo tų išteklių F_{MSY} intervalo dalies vertėmis, jeigu 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių dydis viršija $MSY B_{trigger}$ kai:
 - a) remiantis mokslinėmis rekomendacijomis ar duomenimis, tai būtina, kad vykdant mišriąją žvejybą būtų pasiekti 3 straipsnyje nustatyti tikslai;
 - b) remiantis mokslinėmis rekomendacijomis ar duomenimis, tai būtina, siekiant išvengti didelės žalos ištekliams, kylančios dėl rūšies viduje arba tarp rūšių vykstančios sąveikos dinamikos, arba
 - c) siekiama užtikrinti, kad kelerių metų iš eilės žvejybos galimybės nesvyruotų daugiau kaip 20 %.

6. Tais atvejais, kai dėl to, kad nėra pakankamos mokslinės informacijos, negalima nustatyti 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių F_{MSY} intervalų, tie ištekliai valdomi vadovaujantis 5 straipsniu, kol bus gauti F_{MSY} intervalai pagal šio straipsnio 2 dalį.

7. Žvejybos galimybės bet kuriuo atveju turi būti nustatomos taip, kad būtų užtikrinta mažesnė kaip 5 % tikimybė, kad išteklių neršiančių žuvų biomasė bus mažesnė už B_{lim} .

5 straipsnis

Išteklių, kurie sužvejojami kaip priegauda, valdymas

1. 1 straipsnio 4 dalyje nurodytų išteklių valdymo priemonės, įskaitant, kai taikytina, žvejybos galimybes, nustatomos atsižvelgiant į patikimiausias turimas mokslines rekomendacijas ir atitinka 3 straipsnyje išdėstytus tikslus.

2. Jei nėra pakankamos mokslinės informacijos, 1 straipsnio 4 dalyje nurodyti ištekliai valdomi pagal žuvininkystės valdymui taikomą atsargumo principą, apibrėžtą Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnio 1 dalies 8 punkte, vadovaujantis šio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi.

3. Kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 9 straipsnio 5 dalyje, nustatant mišriosios žvejybos valdymo nuostatas, susijusias su šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje nurodytais ištekliais, atsižvelgiama į visų išteklių žvejybos, užtikrinančios MSY tuo pačiu metu, sudėtingumą, ypač tais atvejais, kai dėl tokių nuostatų reikėtų nutraukti žvejybą pernelyg anksti.

6 straipsnis

Išteklių žvejybos galimybių svyravimų apribojimas

Atitinkama patariamoji taryba gali rekomenduoti Komisijai valdymo metodą, kuriuo būtų siekiama apriboti konkrečių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų išteklių žvejybos galimybių kasmetinius svyravimus.

Nustatydama žvejybos galimybes, Taryba gali atsižvelgti į tokias rekomendacijas, jei tos žvejybos galimybės atitinka 4 ir 8 straipsnių nuostatas.

IV SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONĖS

7 straipsnis

Išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškai

Siekiant išsaugoti visą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių reprodukcinį pajėgumą, remiantis planu, prašoma visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos nustatyti šiuos išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškus:

- 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių MSY $B_{trigger}$;
- 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių B_{lim} .

8 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad tam tikrais metais kurių nors 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų biomasė arba norveginų omarų išteklių gausa nesiekia MSY $B_{trigger}$, imamasi visų atitinkamų taisomųjų priemonių, siekiant užtikrinti, kad atitinkami ištekliai ar funkcinis vienetas greitai atsikurtų iki dydžio, kuris viršytų dydį, kuriam esant galima užtikrinti MSY. Visų pirma, nepaisant 4 straipsnio 3 dalies, nustatomos tokio lygio žvejybos galimybės, kurios atitinka mirtingumą dėl žvejybos, mažesnę už viršutinės F_{MSY} intervalo dalies vertes, atsižvelgiant į tų išteklių biomasės sumažėjimą.

2. Jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad kurių nors 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų išteklių biomasė arba norveginų omarų išteklių gausa nesiekia B_{lim} , imamasi papildomų taisomųjų priemonių, siekiant užtikrinti, kad atitinkami ištekliai ar funkcinis vienetas greitai atsikurtų iki dydžio, kuris viršytų dydį, kuriam esant galima užtikrinti MSY. Visų pirma, tomis taisomosiomis priemonėmis, nepaisant 4 straipsnio 3 dalies, gali būti sustabdoma atitinkamų išteklių arba funkcinio vieneto tikslinė žvejyba ir atitinkamai sumažinamos žvejybos galimybės.

3. Šiame straipsnyje nurodytos taisomosios priemonės gali apimti:
 - a) neatidėliotinas priemonės pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 12 ir 13 straipsnius;
 - b) priemonės pagal šio reglamento 9 straipsnį.
4. Šiame straipsnyje nurodytos priemonės pasirenkamos pagal padėties, kai tam tikrų išteklių neršiančių žuvų biomasė arba norveginių omarų išteklių gausa yra mažesnė už 7 straipsnyje nurodytus dydžius, pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasikartojimų skaičių.

V SKYRIUS

TECHNINĖS PRIEMONĖS

9 straipsnis

Techninės priemonės

1. Komisijai pagal šio reglamento 18 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, dėl šių techninių priemonių:
 - a) žvejybos įrankių charakteristikų specifikacijų ir jų naudojimo taisyklių, siekiant užtikrinti arba pagerinti selektyvumą, sumažinti nepageidaujamą laimikį arba kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai;
 - b) žvejybos įrankių modifikacijų ar papildomų su šiais įrankiais naudojamų įtaisų specifikacijų, siekiant užtikrinti arba pagerinti selektyvumą, sumažinti nepageidaujamą laimikį arba kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai;
 - c) tam tikruose rajonuose arba tam tikrais laikotarpiais taikomų tam tikrų žvejybos įrankių naudojimo ir žvejybos veiklos apribojimų ar draudimų, siekiant apsaugoti neršiančias žuvis, taip pat žuvis, kurios nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, ar netikslinių rūšių žuvis arba siekiant kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai, ir
 - d) išteklių, kuriems taikomas šis reglamentas, išsaugojimą užtikrinančių mažiausių orientacinių dydžių nustatymo, siekiant užtikrinti jūrų gyvūnų jauniklių apsaugą.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis priemonėmis padedama siekti 3 straipsnyje nustatytų tikslų.

VI SKYRIUS

ŽVEJYBOS GALIMYBĖS

10 straipsnis

Žvejybos galimybės

1. Paskirstydamos turimas žvejybos galimybes pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 17 straipsnį, valstybės narės atsižvelgia į tikėtiną mišriąją žvejybą vykdančių laivų laimikio sudėtį.
2. Valstybės narės, pirma apie tai pranešusios Komisijai, gali keistis visomis joms skirtomis žvejybos galimybėmis arba jų dalimis pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 16 straipsnio 8 dalį.
3. Nedarant poveikio 8 straipsnio nuostatomis, vakarų vandenų norveginių omarų išteklių BLSK gali būti nustatomas valdymo rajonams, atitinkantiems kiekvieną iš 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos 22–25 punktuose nurodytų rajonų. Tokiais atvejais valdymo rajono BLSK gali būti lygus funkciniams vienetams nustatytų laimikio limitų ir statistinių stačiakampių už tų funkcinių vienetų ribų laimikio limitų sumai.

11 straipsnis

Mėgėjų žvejyba

1. Jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad mėgėjų žvejyba daro didelį poveikį 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių mirtingumui dėl žvejybos, Taryba gali nustatyti nediskriminacinius žvejams mėgėjams skirtus limitus.
2. Nustatydamą 1 dalyje nurodytus limitus, Taryba remiasi skaidriais ir objektyviais kriterijais, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus. Taikomi kriterijai gali būti visų pirma mėgėjų žvejybos poveikis aplinkai, tos veiklos visuomeninė svarba ir jos indėlis į pakrančių regionų ekonomiką.
3. Atitinkamais atvejais valstybės narės imasi būtinų ir proporcingų stebėjimo ir duomenų rinkimo priemonių, siekiant patikimai įvertinti faktinius mėgėjų žvejybos laimikio kiekius.

12 straipsnis

Jūrų liežuvių žvejybos pastangų ribojimas vakarinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje

1. Jūrų liežuvių BLSK vakarinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje (ICES 7e kvadratas) nuostatas pagal planą papildo žvejybos pastangų apribojimai.
2. Nustatydamą žvejybos galimybes, Taryba kasmet priima sprendimą dėl didžiausio dienų skaičiaus jūroje laivams, esantiems vakarinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje bei naudojančiams sijinius tralus, kurių tinklo akių dydis yra 80 mm arba daugiau, ir laivams vakarinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje, naudojančiams statomuosius tinklus, kurių akių dydis yra 220 mm ar mažiau.
3. Patikslinus mirtingumo dėl žvejybos koeficientą, atitinkamai pagal BLSK pasikeitimą proporcingai patikslinamas 2 dalyje nurodytas didžiausias dienų skaičius.

VII SKYRIUS

NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU ĮPAREIGOJIMU IŠKRAUTI LAIMIKĮ

13 straipsnis

Nuostatos, susijusios su Sąjungai priklausančiuose vakarų vandenyse taikomu įpareigojimu iškrauti laimikį

1. Komisijai pagal šio reglamento 18 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant įpareigojimo iškrauti laimikį nuostatas, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 5 dalies a–e punktuose, dėl visų rūšių, dėl kurių taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalį, išteklių vakarų vandenyse.
2. Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas mėgėjų žvejybai, įskaitant tuos atvejus, kai Taryba nustato limitus pagal šio reglamento 11 straipsnį.

VIII SKYRIUS

PRIEIGA PRIE VANDENŲ IR IŠTEKLIŲ

14 straipsnis

Žvejybos leidimai ir viršutinės pajėgumo ribos

1. Kiekvienos iš šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų ICES zonų atveju kiekviena valstybė narė išduoda žvejybos leidimus su jos vėliava plaukiojantiems laivams, kurie vykdo žvejybos veiklą tame rajone, pagal Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 7 straipsnį. Išduodamos šiuos žvejybos leidimus valstybės narės taip pat gali apriboti bendrą tokių tam tikro tipo žvejybos įrankių naudojančių laivų pajėgumą.
2. Komisijai pagal šio reglamento 18 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant bendro visų atitinkamų valstybių narių laivynų pajėgumo apribojimus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos siekti šio reglamento 3 straipsnyje nustatytų tikslų.
3. Kiekviena valstybė narė sudaro ir tvarko laivų, turinčių 1 dalyje nurodytą žvejybos leidimą, sąrašą ir savo oficialioje interneto svetainėje leidžia su juo susipažinti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

IX SKYRIUS

BENDRO INTERESO IŠTEKLIŲ VALDYMAS

15 straipsnis

Bendro Sąjungos ir trečiųjų valstybių intereso išteklių valdymo principai ir tikslai

1. Tais atvejais, kai bendro intereso išteklius naudoja ir trečiosios valstybės, Sąjunga bendradarbiauja su tomis trečiosiomis valstybėmis siekdama užtikrinti, kad tie ištekliai būtų valdomi darniu būdu, kuris atitinka Reglamente (ES) Nr. 1380/2013, ypač to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, ir šiame reglamente nustatytus tikslus. Jei nepasiekama oficialaus susitarimo, Sąjunga deda visas pastangas, kad susitartų dėl bendros tokių išteklių žvejybos tvarkos, kad būtų įmanoma juos valdyti darniai, ir tokiu būdu stengiasi užtikrinti vienodas sąlygas Sąjungos veiklos vykdytojams.
2. Kai ištekliai valdomi bendrai su trečiosiomis valstybėmis, Sąjunga gali keistis žvejybos galimybėmis su trečiosiomis valstybėmis pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 33 straipsnio 2 dalį.

X SKYRIUS

REGIONALIZAVIMAS

16 straipsnis

Regioninis bendradarbiavimas

1. Šio reglamento 9 bei 13 straipsniuose ir 14 straipsnio 2 dalyje nurodytoms priemonėms taikomos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnio 1–6 dalys.
2. Taikant šio straipsnio 1 dalį, tiesioginių valdymo interesų šiaurės vakarų vandenyse turinčios valstybės narės gali pateikti bendras rekomendacijas dėl šiaurės vakarų vandenų, o tiesioginių valdymo interesų pietvakarių vandenyse turinčios valstybės narės gali pateikti bendras rekomendacijas dėl pietvakarių vandenų. Tos valstybės narės taip pat gali drauge pateikti bendras rekomendacijas dėl visų šių vandenų. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnio 1 dalį pirmą kartą tos rekomendacijos pateikiamos ne vėliau kaip 2020 m. kovo 27 d., o po to ne vėliau kaip per dvylika mėnesių po kiekvieno šio plano įvertinimo pagal šio reglamento 17 straipsnį pateikimo dienos. Susijusios valstybės narės tokias rekomendacijas gali teikti ir prireikus, visų pirma staiga pasikeitus kurių nors išteklių, kuriems taikomas šis reglamentas, būklei arba siekiant spręsti neatidėliotinas problemas, nurodytas naujausiose mokslinėse rekomendacijose. Bendros rekomendacijos dėl atitinkamais kalendoriniais metais taikytinų priemonių pateikiamos ne vėliau kaip ankstesnių metų liepos 1 d.
3. Įgaliojimai, suteikiami pagal šio reglamento 9 bei 13 straipsnius ir 14 straipsnio 2 dalį, nedaro poveikio įgaliojimams, suteiktiems Komisijai pagal kitas Sąjungos teisės nuostatas, įskaitant Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013.

XI SKYRIUS

ĮVERTINIMAS IR PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

17 straipsnis

Plano įvertinimas

Ne vėliau kaip 2024 m. kovo 27 d. ir po to kas penkerius metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl plano rezultatų ir poveikio ištekliams, kuriems taikomas šis reglamentas, ir tų išteklių žvejybai, visų pirma dėl to, ar pasiekti 3 straipsnyje nustatyti tikslai.

18 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 1 straipsnio 1 dalyje, 9 bei 13 straipsniuose ir 14 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2019 m. kovo 26 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 1 straipsnio 1 dalyje, 9 bei 13 straipsniuose ir 14 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 1 straipsnio 1 dalį, 9 bei 13 straipsnius ir 14 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

XII SKYRIUS

EUROPOS JŪRŲ REIKALŲ IR ŽUVININKYSTĖS FONDO PARAMA

19 straipsnis

Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo parama

Laikino veiklos nutraukimo priemonės, priimtose siekiant plano tikslų, laikomos laikinu žvejybos veiklos nutraukimu, taikant Reglamento (ES) Nr. 508/2014 33 straipsnio 1 dalies a ir c punktus.

XIII SKYRIUS

REGLAMENTŲ (ES) 2016/1139 IR (ES) 2018/973 DALINIAI PAKEITIMAI

20 straipsnis

Reglamento (ES) 2016/1139 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) 2016/1139 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnyje, Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 4 straipsnyje ir Reglamento (EB) Nr. 2187/2005 2 straipsnyje nustatytos terminų apibrėžtys. Be to, taikomos šios apibrėžtys:

1. pelaginiai ištekliai – šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies c–h punktuose nurodyti ištekliai ir bet kokie jų deriniai;
 2. F_{MSY} intervalas – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES arba panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas verčių intervalas, kai visi mirtingumo dėl žvejybos lygiai, patenkantys į to intervalo ribas, užtikrina didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį (MSY) ilguoju laikotarpiu, taikant tam tikrą žvejybos modelį, esamomis vidutinėmis aplinkos sąlygomis, nedarydami didelio poveikio atitinkamų išteklių reprodukcijos procesui. Intervalas nustatomas toks, kad būtų užtikrinta, kad laimikis ilguoju laikotarpiu nesumažėtų daugiau kaip 5 %, palyginti su MSY. Viršutinė intervalo vertė nustatoma tokia, kad tikimybė, jog ištekliai nesieks ribinio neršiančių žuvų biomasės atskaitos taško (B_{lim}), būtų ne didesnė kaip 5 %;
 3. MSY F_{lower} – mažiausia F_{MSY} intervalo vertė;
 4. MSY F_{upper} – didžiausia F_{MSY} intervalo vertė;
 5. F_{MSY} taško vertė – apskaičiuoto mirtingumo dėl žvejybos vertė, kuri esamomis vidutinėmis aplinkos sąlygomis, taikant tam tikrą žvejybos modelį, užtikrina ilgalaikį didžiausią laimikį;
 6. apatinė F_{MSY} intervalo dalis – intervalas, kurį sudaro vertės nuo MSY F_{lower} iki F_{MSY} taško vertės;
 7. viršutinė F_{MSY} intervalo dalis – intervalas, kurį sudaro vertės nuo F_{MSY} taško vertės iki MSY F_{upper} ;
 8. B_{lim} – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES arba panašios Sąjungos arba tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas išteklių neršiančių žuvų biomasės atskaitos taškas, kurio nesiekiantys ištekliai gali būti sumažėjusio reprodukcinio pajėgumo;
 9. MSY $B_{trigger}$ – patikimiausiose turimose mokslinėse rekomendacijose, visų pirma ICES arba panašios Sąjungos arba tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos rekomendacijose, nustatytas išteklių neršiančių žuvų biomasės atskaitos taškas; jeigu ištekliai nesiekia šio dydžio, turi būti imamasi konkrečių atitinkamų valdymo veiksmų, siekiant užtikrinti, kad naudojimo lygis, imant drauge su natūraliais svyravimais, leistų atsikurti ištekliams ir jiems viršyti tokį dydį, kuris gali užtikrinti MSY ilguoju laikotarpiu;
 10. atitinkamos valstybės narės – tiesioginių valdymo interesų turinčios valstybės narės, t. y. Danija, Vokietija, Estija, Latvija, Lietuva, Lenkija, Suomija ir Švedija.“;
2. 4 straipsnis pakeičiamas taip:
- „4 straipsnis

Kiekybiniai tikslai

1. Tikslinis 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų išteklių mirtingumas dėl žvejybos, atitinkantis 2 straipsnyje apibrėžtus F_{MSY} intervalus, turi būti palaipsniui pakopomis pasiektas kuo greičiau ir ne vėliau kaip 2020 m. ir po to išlaikomas F_{MSY} intervalų ribose, laikantis šio straipsnio.

2. Pagal planą F_{MSY} intervalus nustatyti prašoma visų pirma ICES ar panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos.
 3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 16 straipsnio 4 dalį, nustatydamą išteklių žvejybos galimybes, Taryba nustato apatinės tuo metu turimo tų išteklių F_{MSY} intervalo dalies vertes atitinkančias galimybes.
 4. Nepaisant 1 ir 3 dalių, gali būti nustatytos tokių lygių žvejybos galimybės, kurios atitinka žemesnius lygius nei F_{MSY} intervalų vertės.
 5. Nepaisant 3 ir 4 dalių, išteklių žvejybos galimybės gali būti nustatytos remiantis viršutinės tuo metu turimo tų išteklių F_{MSY} intervalo dalies vertėmis, jeigu 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių dydis viršija $MSY B_{trigger}$ kai:
 - a) remiantis mokslinėmis rekomendacijomis ar duomenimis, tai būtina, kad vykdant mišriąją žvejybą būtų pasiekti 3 straipsnyje nustatyti tikslai;
 - b) remiantis mokslinėmis rekomendacijomis ar duomenimis, tai būtina siekiant išvengti didelės žalos, daromos ištekliui dėl tos pačios rūšies arba kelių rūšių išteklių dinamikos, arba
 - c) siekiama užtikrinti, kad kelerių metų iš eilės žvejybos galimybės nesvyruotų daugiau kaip 20 %.
 6. Žvejybos galimybės bet kuriuo atveju turi būti nustatomos taip, kad būtų užtikrinta mažesnė kaip 5 % tikimybė, kad išteklių neršiančių žuvų biomasė bus mažesnė už B_{lim} “;
3. III skyriuje po 4 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

Išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškai

Siekiant išsaugoti visą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių reprodukcinių pajėgumą, remiantis planu, prašoma visų pirma ICES arba panašios Sąjungos ar tarptautiniu lygiu pripažintos nepriklausomos mokslo įstaigos nustatyti šiuos išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškus:

- a) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių $MSY B_{trigger}$;
 - b) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių B_{lim} “;
4. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad tam tikrais metais kurių nors 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų biomasė nesiekia $MSY B_{trigger}$, imamosi visų atitinkamų taisomųjų priemonių, siekiant užtikrinti, kad atitinkami ištekliai greitai atsikurtų iki dydžio, kuris viršytų dydį, kuriam esant galima užtikrinti MSY . Visų pirma, nepaisant 4 straipsnio 3 dalies, nustatomos tokio lygio žvejybos galimybės, kurios atitinka mirtingumą dėl žvejybos, mažesnę už viršutinės F_{MSY} intervalo dalies vertes, atsižvelgiant į tų išteklių biomasės sumažėjimą.
2. Jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad kurių nors 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų išteklių biomasė nesiekia B_{lim} , imamosi papildomų taisomųjų priemonių, siekiant užtikrinti, kad atitinkami ištekliai greitai atsikurtų iki dydžio, kuris viršytų dydį, kuriam esant galima užtikrinti MSY . Visų pirma, tomis taisomosiomis priemonėmis, nepaisant 4 straipsnio 3 dalies, gali būti sustabdoma atitinkamų išteklių tikslinė žvejyba ir atitinkamai sumažinamos žvejybos galimybės.
3. Šiame straipsnyje nurodytos taisomosios priemonės gali apimti:
 - a) neatidėliotinas priemones pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 12 ir 13 straipsnius;
 - b) priemones pagal šio reglamento 7 ir 8 straipsnius.
4. Šiame straipsnyje nurodytos priemonės pasirenkamos pagal padėties, kai tam tikrų išteklių neršiančių žuvų biomasė yra mažesnė už 4a straipsnyje nurodytus dydžius, pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasikartojimų skaičių.“;

5. 7 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas mėgėjų žvejybai, įskaitant tuos atvejus, kai Taryba nustato žvejams mėgėjams skirtus limitus.“;

6. I ir II priedai išbraukiami.

21 straipsnis

Reglamento (ES) 2018/973 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) 2018/973 iš dalies keičiamas taip:

1. 9 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 850/98 XII priedo nuostatų, nustatoma, kad ICES 3a kvadrato taikomas mažiausias norveginių omarų (*Nephrops norvegicus*) išteklių išsaugojimą užtikrinantis orientacinis dydis yra 105 mm.

Ši dalis taikoma iki tos dienos, kai nustos galioti Reglamento (EB) Nr. 850/98 XII priedas.“;

2. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Nuostatos, susijusios su Sąjungos vandenyse Šiaurės jūroje taikomu įpareigojimu iškrauti laimikį

1. Komisijai pagal šio reglamento 16 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant įpareigojimo iškrauti laimikį nuostatas, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 5 dalies a–e punktuose, dėl visų rūšių, dėl kurių taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalį, išteklių Šiaurės jūroje.

2. Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas mėgėjų žvejybai, įskaitant tuos atvejus, kai Taryba nustato mėgėjų žvejybos limitus pagal šio reglamento 10 straipsnio 4 dalį.“

XIV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis

Panaikinimas

1. Panaikinami šie reglamentai:

- a) Reglamentas (EB) Nr. 811/2004,
- b) Reglamentas (EB) Nr. 2166/2005,
- c) Reglamentas (EB) Nr. 388/2006,
- d) Reglamentas (EB) Nr. 509/2007,
- e) Reglamentas (EB) Nr. 1300/2008.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

Bendras Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas

Europos Parlamentas ir Taryba ketina panaikinti pagal šio reglamento 8 straipsnį suteiktus įgaliojimus priimti technines priemones deleguotaisiais aktais, kai jie priims naują reglamentą dėl techninių priemonių, į kurių įtrauktas tas pačias priemones apimantis įgaliojimas.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/473**2019 m. kovo 19 d.****dėl Europos žuvininkystės kontrolės agentūros****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalyje,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 768/2005 ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1380/2013 ⁽⁵⁾ reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų veiksmingą kontrolę, tikrinimą bei bendros žuvininkystės politikos taisyklių laikymąsi ir tuo tikslu bendradarbiautų tarpusavyje ir su trečiosiomis šalimis;
- (3) tiems išpareigojimams vykdyti valstybės narės turi koordinuoti kontrolės ir tikrinimo veiklą savo sausumos teritorijoje, Sąjungos ir tarptautiniuose vandenyse laikydamosi tarptautinės teisės ir visų pirma Sąjungos išpareigojimų regioninėms žvejybos organizacijoms ir pagal susitarimus su trečiosiomis šalimis;
- (4) tikrinimo schema negali būti ekonomiškai efektyvi, jei joje nenumatyta tikrinimų sausumoje. Dėl šios priežasties jungtinės veiklos planuose turėtų būti numatyti tikrinimai sausumos teritorijoje;
- (5) koordinuojant kontrolės ir tikrinimo veiklą, toks bendradarbiavimas turėtų padėti tausojamai naudoti gyvuosius vandens išteklius ir užtikrinti vienodas veiklos sąlygas minėtus išteklius naudojančiai žvejybos pramonei, taip sumažinant konkurencijos iškraipymus;
- (6) veiksminga žuvininkystės kontrolė ir tikrinimas laikomi labai svarbiais kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba;
- (7) nepažeidžiant Reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 nustatytos valstybių narių atsakomybės, yra reikalinga Sąjungos techninė ir administracinė įstaiga, kuri organizuotų su žuvininkystės kontrole ir tikrinimu susijusių valstybių narių bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą;
- (8) Europos žuvininkystės kontrolės agentūra (toliau – Agentūra) turėtų galėti sustiprinti suderintą bendrosios žuvininkystės politikos kontrolės sistemos įgyvendinimą, užtikrinti bendradarbiavimo organizavimą, teikti paramą valstybėms narėms ir įsteigti kritinių padėčių padalinį, jei būtų nustatyta, kad bendrosios žuvininkystės politikai kilo didelė grėsmė. Jai taip pat turėtų būti sudarytos sąlygos apsirūpinti reikalinga įranga jungtinės veiklos planams įgyvendinti ir bendradarbiauti įgyvendinant ES integruotą jūrų politiką;
- (9) būtina, kad Agentūra galėtų Komisijos prašymu padėti Sąjungai ir valstybėms narėms plėtoti santykius su trečiosiomis šalimis arba regioninėmis žvejybos organizacijomis, arba jomis abejomis, ir pagal Sąjungos tarptautinius išpareigojimus bendradarbiauti su jų kompetentingomis institucijomis;

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ 2019 m. vasario 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2005 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 768/2005, įsteigiantis Europos žuvininkystės kontrolės agentūrą ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą (OL L 128, 2005 5 21, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

- (10) be to, reikia siekti veiksmingai taikyti Sąjungos tikrinimo tvarką. Palaipsniui Agentūra galėtų tapti mokslinės ir techninės pagalbos, skirtos žuvininkystės kontrolei ir tikrinimui, duomenų centru;
- (11) bendros žuvininkystės politikos tikslams – užtikrinti tausojantį gyvųjų vandens išteklių naudojimą kaip darnaus vystymosi dalį – pasiekti Sąjunga patvirtino priemonės dėl gyvųjų vandens išteklių apsaugos, valdymo ir naudojimo;
- (12) siekdamas tinkamai įgyvendinti tokias priemones, valstybės narės turi imtis tinkamų kontrolės ir vykdymo užtikrinimo priemonių. Kad tokia kontrolė ir vykdymo užtikrinimas būtų efektyvūs ir veiksmingi, Komisija, laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 47 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, kartu su atitinkamomis valstybėmis narėmis turi patvirtinti konkrečias kontrolės ir tikrinimo programas;
- (13) Agentūra turėtų koordinuoti valstybių narių bendradarbiavimą remdamasi jungtinės veiklos planais, kuriuose būtų numatyta, kaip naudoti atitinkamų valstybių narių turimas kontrolės ir tikrinimo priemones, kad būtų vykdomos kontrolės bei tikrinimo programos. Žuvininkystės kontrolės ir tikrinimo veikla, kurios imasi valstybės narės, turėtų būti atliekama laikantis minėtose programose numatytų bendrų kontrolės ir tikrinimo veiklos kriterijų, prioritetų, standartų ir tvarkos;
- (14) patvirtindamos kontrolės ir tikrinimo programą, valstybės narės įsipareigoja veiksmingai numatyti programai vykdyti reikalingus išteklius. Valstybės narės turi nedelsiant pranešti Agentūrai apie kontrolės ir tikrinimo priemones, kuriomis jos ketina vykdyti tokią programą. Jungtinės veiklos planuose neturėtų būti numatyta jokių papildomų įsipareigojimų dėl kontrolės, tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo arba įsipareigojimų, susijusių su šioje situacijoje reikalingų išteklių suradimu;
- (15) Agentūra turėtų rengti jungtinės veiklos planą tik tada, kai tai numatyta darbo programoje;
- (16) darbo programą turėtų patvirtinti Administracinė valdyba, kuri užtikrina, kad būtų pasiektas tinkamas sutarimas, įskaitant sutarimą dėl darbo programoje Agentūrai numatytų uždavinių suderinimo su Agentūros turimais ištekliais, remiantis valstybių narių pateikiama informacija;
- (17) pagrindinis vykdomojo direktoriaus uždavinys – remiantis konsultacijomis su valdybos nariais ir valstybėmis narėmis užtikrinti, kad darbo programoje numatyti kiekvienų metų siekiai atitiktų valstybių narių Agentūrai teikiamus pakankamus išteklius darbo programai vykdyti;
- (18) vykdomasis direktorius turėtų visų pirma rengti tikslus veiklos planus, atsižvelgdamas į valstybių narių nurodytus išteklius kiekvienai kontrolės ir tikrinimo programai ir laikydamasis taisyklių bei tikslų, nustatytų konkrečioje kontrolės ir tikrinimo programoje, kuria grindžiamas jungtinės veiklos planas, ir taip pat kitų atitinkamų taisyklių, pavyzdžiui, dėl Sąjungos inspektorių;
- (19) todėl būtina, kad vykdomasis direktorius planuotų laiką taip, kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko pateikti savo kompetencija paremtas pastabas ir nepažeisdamos Agentūros darbo plano ir šiame reglamente numatytų terminų. Vykdomasis direktorius turėtų būtinai atsižvelgti į atitinkamų valstybių narių kiekviename plane nurodytos žvejybos interesus. Siekiant užtikrinti veiksmingą ir laiku atliekamą jungtinės kontrolės ir tikrinimo veiklos koordinavimą, būtina numatyti sprendimų dėl planų patvirtinimo tvarką, kai atitinkamos valstybės narės negali pasiekti susitarimo;
- (20) jungtinės veiklos ne Sąjungos vandenyse planų projektų rengimo ir tvirtinimo tvarka turėtų būti panaši į jungtinės veiklos Sąjungos vandenyse planus. Tokie jungtinės veiklos planai turėtų būti pagrįsti tarptautine kontrolės ir tikrinimo programa, kuria įgyvendinami su kontrole ir tikrinimu susiję Sąjungai privalomi tarptautiniai įsipareigojimai;
- (21) siekdamas vykdyti jungtinės veiklos planus, atitinkamos valstybės narės turėtų sutelkti ir naudoti kontrolės ir tikrinimo priemones, kurias jos paskyrė tiems planams. Agentūra turėtų įvertinti, ar turimų kontrolės ir tikrinimo priemonių pakanka kontrolės ir tikrinimo programoje numatytiems uždaviniams įvykdyti, ir, kai tikslinga, atitinkamoms valstybėms narėms ir Komisijai pranešti, jei jų nepakanka;
- (22) valstybės narės turėtų vykdyti su tikrinimu ir kontrole susijusius įsipareigojimus, visų pirma laikydamosi pagal Reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 patvirtintos specialios kontrolės ir tikrinimo programos, o Agentūra neturėtų turėti įgaliojimų jungtinės veiklos planuose nustatyti papildomų įsipareigojimų arba taikyti valstybėms narėms sankcijas;

- (23) Agentūra turėtų periodiškai apsvarstyti, ar jungtinės veiklos planai yra veiksmingi;
- (24) tikslinga numatyti galimybę priimti jungtinės veiklos planų priėmimo ir patvirtinimo konkrečias taisykles. Šia galimybe gali būti pravartu pasinaudoti, kai Agentūra pradės veikti, ir jeigu vykdomasis direktorius manys, kad Sąjungos teisėje turėtų būti nustatytos tokios taisyklės;
- (25) Agentūrai turėtų būti suteikta teisė paprašyti teikti su kontrolės ir tikrinimo priemonėmis susijusias sutartines paslaugas, kuriomis atitinkamos valstybės narės naudotųsi vykdydamos jungtinę veiklą;
- (26) Agentūros uždaviniams įgyvendinti Komisija, valstybės narės ir Agentūra turėtų per informacijos tinklą keistis svarbia informacija apie kontrolę ir tikrinimą;
- (27) Agentūros statusas ir struktūra turėtų būti tokie, kad leistų jai siekti rezultatų, kurių iš jos tikimasi, ir atlikti savo funkcijas glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir Komisija. Todėl Agentūrai turėtų būti suteiktas teisinis, finansinis ir administracinis savarankiškumas, kartu išlaikant glaudžius ryšius su Sąjungos institucijomis ir valstybėmis narėmis. Šiam tikslui tikslinga ir būtina, kad Agentūra būtų Sąjungos įstaiga, turinti juridinio asmens statusą ir šiuo reglamentu jai suteikiamus įgaliojimus;
- (28) Agentūros sutartinės atsakomybės srityje, kurią reglamentuoja Agentūros sudaromoms sutartims taikoma teisė, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai turėtų priklausyti veikti pagal bet kurią sutarties arbitražinę išlygą. Teisingumo Teismo jurisdikcijai taip pat turėtų priklausyti nagrinėti ginčus, susijusius su žalos, patirtos dėl Agentūros nesutartinės atsakomybės, atlyginimu pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus teisės principus;
- (29) Komisija ir valstybės narės turėtų būti atstovaujamos Administracinėje valdyboje, kuriai būtų patikėta užtikrinti teisingą ir veiksmingą Agentūros funkcionavimą;
- (30) atsižvelgiant į tai, kad Agentūra turi vykdyti Sąjungos įsipareigojimus ir Komisijos prašymu, laikydamosi Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų, bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis bei regioninėmis žvejybos organizacijomis, Administracinės valdybos pirmininkas turėtų būti renkamas iš Komisijos atstovų;
- (31) balsavimo Administracinėje valdyboje tvarka turėtų būti nustatoma atsižvelgiant į valstybių narių ir Komisijos suinteresuotumą veiksmingu Agentūros darbu;
- (32) turėtų būti sukurta Patariamoji valdyba, kuri konsultuotų vykdomąjį direktorių ir užtikrintų glaudų bendradarbiavimą su suinteresuotomis šalimis;
- (33) tikslinga numatyti balsavimo teisės neturinčio Patariamąsios valdybos atstovo dalyvavimą Administracinės valdybos pasitarimuose;
- (34) būtina numatyti Agentūros vykdomojo direktoriaus paskyrimą ir atleidimą, taip pat jo funkcijų vykdymą reglamentuojančias taisykles;
- (35) siekiant skatinti skaidrią Agentūros veiklą, Agentūrai turėtų būti be apribojimų taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 ⁽⁶⁾;
- (36) siekiant asmenų privatumo apsaugos, šiam reglamentui turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 ⁽⁷⁾;
- (37) siekiant užtikrinti Agentūros veiklos savarankiškumą ir nepriklausomumą, Agentūrai turėtų būti skirtas atskiras biudžetas, kurio pajamas sudarytų Sąjungos įnašas ir įmokos už Agentūros teikiamas sutartines paslaugas. Sąjungos biudžeto sudarymo procedūra turėtų būti taikoma tiek, kiek ji siejasi su Europos Sąjungos bendrajam biudžetui priskaičiuojamu Sąjungos įnašu ir kitomis subsidijomis. Sąskaitų auditą turėtų atlikti Audito Rūmai;

⁽⁶⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

⁽⁷⁾ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (38) siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, Agentūrai turėtų būti be apribojimų taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽⁸⁾ nuostatos, ir ji turėtų prisijungti prie 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos sudaryto tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) ⁽⁹⁾ atliekamų vidaus tyrimų;
- (39) šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TIKSLAS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Tikslas

Šiuo reglamentu priimanamos nuostatos dėl Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (toliau – Agentūra), kurios tikslas – organizuoti valstybių narių atliekamos žuvininkystės kontrolės ir tikrinimo veiklos koordinavimą ir padėti joms bendradarbiauti, kad būtų laikomasi bendros žuvininkystės politikos taisyklių siekiant užtikrinti veiksmingą ir vienodą jos taikymą.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) kontrolė ir tikrinimas – priemonės, kurių valstybės narės imasi visų pirma pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009 ⁽¹¹⁾ 5, 11, 71, 91 ir 117 straipsnius ir VII antraštinę dalį ir kurios yra skirtos žvejybos veiklai, kuriai taikoma bendra žuvininkystės politika, kontroliuoti bei tikrinti, įskaitant priežiūrą ir stebėjimą, pavyzdžiui, taikant palydovinio ryšio laivų stebėjimo sistemas (LSS) ir stebėtojų programas;
- b) kontrolės ir tikrinimo priemonės – priežiūros laivai, orlaiviai, transporto priemonės ir kiti materialieji išteklių, taip pat inspektoriai, stebėtojai ir kiti žmogiškieji išteklių, kuriuos valstybės narės naudoja kontrolei ir tikrinimui;
- c) jungtinės veiklos planas – planas, kuriame nustatyta turimų kontrolės ir tikrinimo priemonių panaudojimo tvarka;
- d) tarptautinė kontrolės ir tikrinimo programa – Sąjungos tarptautiniams įsipareigojimams dėl kontrolės ir tikrinimo įgyvendinti skirta programa, kurioje nustatyti kontrolės ir tikrinimo tikslai, bendrieji prioritetai ir tvarka;
- e) konkreti kontrolės ir tikrinimo programa – vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 95 straipsniu parengta programa, kurioje nustatyti kontrolės ir tikrinimo tikslai, bendrieji prioritetai ir tvarka;
- f) žuvininkystė – žvejybos veikla, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnio 1 dalies 28 punkte;
- g) Sąjungos inspektoriai – inspektoriai, įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 79 straipsnyje nurodytą sąrašą.

⁽⁸⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽⁹⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 15.

⁽¹⁰⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽¹¹⁾ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Sąjungos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinant reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

II SKYRIUS

AGENTŪROS PASKIRTIS IR UŽDAVINIAI

3 straipsnis

Paskirtis

Agentūros paskirtis:

- a) koordinuoti valstybių narių atliekamą kontrolę ir tikrinimą, susijusius su Sąjungos išpareigojimais dėl kontrolės ir tikrinimo;
- b) koordinuoti atitinkamų valstybių narių pagal šį reglamentą sutelktų nacionalinių kontrolės ir tikrinimo priemonių panaudojimą;
- c) padėti valstybėms narėms teikti Komisijai ir trečiosioms šalims informaciją apie žvejybos veiklą ir kontrolę bei tikrinimą;
- d) jos kompetencijai priklausančioje srityje padėti valstybėms narėms vykdyti jų uždavinius ir išpareigojimus pagal bendros žuvininkystės politikos taisykles;
- e) padėti valstybėms narėms ir Komisijai derinti bendros žuvininkystės politikos taikymą visoje Sąjungoje;
- f) prisidėti valstybėms narėms ir Komisijai tyrinėjant ir vystant kontrolės bei tikrinimo metodus;
- g) prisidėti valstybėms narėms koordinuojant inspektorių mokymą ir keičiantis patirtimi;
- h) laikantis Sąjungos taisyklių koordinuoti veiksmus kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama (NNN) žvejyba;
- i) padėti vienodai įgyvendinti bendrosios žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, visų pirma:
 - organizuoti valstybių narių kontrolės veiklos koordinavimą, kad būtų įgyvendinamos specialios kontrolės ir patikrinimo programos, NNN žvejybos kontrolės programos bei tarptautinės kontrolės ir patikrinimo programos,
 - atlikti reikiamus inspektavimus, kad būtų atliktos agentūros užduotys, nustatytos pagal 19 straipsnį;
- j) bendradarbiauti su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1624 ⁽¹²⁾ įsteigta Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 ⁽¹³⁾ įsteigta Europos jūrų saugumo agentūra, kiekvienai jų veikiant pagal savo įgaliojimus, kad padėtų nacionalinėms institucijoms, vykdančioms pakrančių apsaugos funkcijas, kaip nustatyta šio reglamento 8 straipsnyje, teikdama paslaugas, informaciją, ir tiekdamą įrangą bei rengdama mokymus, taip pat koordinuodama daugiataikslės operacijas.

4 straipsnis

Uždaviniai, susiję su Sąjungos tarptautiniais išpareigojimais dėl kontrolės ir tikrinimo

1. Komisijos prašymu Agentūra:
 - a) padeda Sąjungai ir valstybėms narėms plėtoti santykius su trečiosiomis šalimis ir regioninėmis tarptautinėmis žvejybos organizacijomis, kurių narė yra Sąjunga;
 - b) bendradarbiauja su regioninių tarptautinių žvejybos organizacijų kompetentingomis institucijomis Sąjungai vykdam išpareigojimus dėl kontrolės ir tikrinimo pagal su tomis institucijomis sudarytus darbinis susitarimus.
2. Komisijos prašymu Agentūra gali bendradarbiauti su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis su kontrole ir tikrinimu susijusiais klausimais pagal Sąjungos ir tų trečiųjų šalių susitarimus.
3. Agentūra jos kompetencijai priklausančioje srityje gali valstybių narių vardu atlikti tarptautiniuose žuvininkystės susitarimuose, kuriuose Sąjunga dalyvauja, numatytus uždavinius.

⁽¹²⁾ 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1624 dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 863/2007, Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004 ir Tarybos sprendimas 2005/267/EB (OL L 251, 2016 9 16, p. 1).

⁽¹³⁾ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1).

5 straipsnis

Uždaviniai, susiję su veiklos koordinavimu

1. Agentūros atliekamas veiklos koordinavimas apima visos veiklos, kuriai taikoma bendroji žuvininkystės politika, kontrolę.
2. Veiklos koordinavimo tikslais Agentūra laikydama III skyriaus rengia jungtinės veiklos planus ir organizuoja valstybių narių kontrolės ir tikrinimo veiklos koordinavimą.
3. Siekdama gerinti valstybių narių veiklos koordinavimą, Agentūra su atitinkamomis valstybėmis narėmis gali parengti veiklos planus ir koordinuoti jų įgyvendinimą.

6 straipsnis

Sutartinių paslaugų teikimas valstybės narėms

Valstybių narių prašymu Agentūra gali teikti joms sutartines kontrolės ir tikrinimo paslaugas, susijusias su jų įsipareigojimais dėl žuvininkystės Sąjungos ir (arba) tarptautiniuose vandenyse, įskaitant frachtavimą, kontrolės ir tikrinimo platformų darbą bei aprūpinimą personalu ir stebėtojų parūpinimą bendriems atitinkamų valstybių narių veiksmams.

7 straipsnis

Pagalba Komisijai ir valstybės narėms

Agentūra padeda Komisijai ir valstybės narėms užtikrinti aukštą vienodo ir veiksmingo jų pareigų pagal bendrosios žuvininkystės politikos taisyklės vykdymo lygį, įskaitant dėl kovos su NNN žvejyba, ir padeda jiems jų santykiuose su trečiosiomis šalimis. Agentūra visų pirma:

- a) parengia ir tobulina valstybių narių žuvininkystės inspekcijos instruktorių pagrindinę mokymo programą ir organizuoja papildomus mokymo kursus bei seminarus tiems pareigūnams ir kitiems kontrolės ir inspektavimo veiklą vykdančiams darbuotojams;
- b) parengia ir tobulina Sąjungos inspektorių pagrindinę mokymo, kuris rengiamas prieš jiems atliekant pirmą užduotį, programą ir nuolat organizuoja papildomą atnaujintą šių inspektorių mokymą ir seminarus;
- c) valstybių narių prašymu vykdo bendrą su valstybių narių vykdoma kontrolės ir patikrinimo veikla susijusių prekių bei paslaugų pirkimą, taip pat valstybių narių pasirengimą bendriems bandomiesiems projektams ir jų įgyvendinimo koordinavimą;
- d) parengia bendras veiklos procedūras, susijusias su kontrolės ir patikrinimo veikla, kurią kartu atlieka dvi ar daugiau valstybių narių;
- e) išsamiai parengia kriterijus, pagal kuriuos valstybės narės tarpusavyje ir su trečiosiomis šalimis keičiasi kontrolės bei inspektavimo priemonėmis ir pagal kuriuos valstybės narės suteikia tokias priemones;
- f) remdamasi žuvininkystės duomenimis apie sugautus bei iškrautus kiekius ir žvejybos pastangas atlieka rizikos analizę bei nedeklaruotų iškrautų kiekių rizikos analizę, įskaitant, *inter alia*, sugautų kiekių ir importo duomenų lyginimą su eksporto ir nacionalinio suvartojimo duomenimis;
- g) Komisijos arba valstybių narių prašymu parengia bendrą inspektavimo metodiką ir procedūras;
- h) valstybių narių prašymu padeda laikytis jų Sąjungos ir kitų tarptautinių įsipareigojimų, įskaitant kovą su NNN žvejyba, bei tų įsipareigojimų, kurie susiję su regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų veikla;
- i) savo kompetencijos srityje skatina ir koordinuoja vienodų rizikos valdymo metodikų rengimą;
- j) koordinuoja ir skatina valstybių narių bendradarbiavimą ir bendrus Reglamente (EB) Nr. 1224/2009 nustatytus mėginių ėmimo atrankos planų rengimo standartus.

8 straipsnis

Europos lygmens bendradarbiavimas vykdant pakrančių apsaugos funkcijas

1. Agentūra, bendradarbiaudama su Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra ir Europos jūrų saugumo agentūra, nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis, o kai tinkama – tarptautiniu lygmeniu, remia nacionalines institucijas, vykdančias pakrančių apsaugos funkcijas:
 - a) dalindama informacija, esančia pranešimo apie laivus sistemose ir kitose informacinėse sistemose, kurias valdo arba kuriomis gali naudotis tos agentūros, pagal atitinkamus jų teisinius pagrindus ir nedarant poveikio valstybių narių duomenų nuosavybei, jungdama ir analizuodama tokią informaciją;

- b) teikdama stebėjimo ir ryšių paslaugas, grindžiamas pažangiosiomis technologijomis, įskaitant palydovinę ir antžeminę infrastruktūrą ir ant bet kokių platformų sumontuotus jutiklius;
- c) stiprindama gebėjimus rengiant gaires ir rekomendacijas bei nustatant geriausią praktiką, taip pat rengdama darbuotojų mokymą ir mainus;
- d) gerindama keitimąsi informacija ir bendradarbiavimą vykdant pakrančių apsaugos funkcijas, taip pat analizuodama veiklos sunkumus ir kylančias grėsmes jūrų srityje;
- e) dalindamasi pajėgumais planuojant ir įgyvendinant daugiatiksles operacijas, bei dalijantis ištekliais ir kitais pajėgumais tiek, kiek tą veiklą koordinuoja tos agentūros ir dėl kurios yra gautas atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų sutikimas.

2. Agentūros bendradarbiavimo su Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra ir Europos jūrų saugumo agentūra pakrančių apsaugos funkcijų srityje konkretūs būdai nustatomi darbo tvarkos susitarime pagal atitinkamus tų agentūrų įgaliojimus ir toms agentūroms taikomas finansines taisykles. Tokį susitarimą turi patvirtinti Agentūros administracinė valdyba, Europos sienų ir pakrančių apsaugos valdančioji taryba ir Europos jūrų saugumo agentūros administracinė valdyba.

3. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, Agentūra, Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra ir Europos jūrų saugumo agentūra, paskelbia praktinį Europos bendradarbiavimo vykdant pakrančių apsaugos funkcijas vadovą. Tame vadove pateikiamos keitimosi informacija gairės, rekomendacijos ir geriausia praktika. Komisija patvirtina vadovą rekomendacijos forma.

III SKYRIUS

VEIKLOS KOORDINAVIMAS

9 straipsnis

Sjungos įsipareigojimų dėl kontrolės ir tikrinimo įgyvendinimas

1. Komisijos prašymu Agentūra, parengdama jungtinės veiklos planus, koordinuoja valstybių narių kontrolės ir inspektavimo veiklą pagal tarptautines kontrolės bei inspektavimo programas.
2. Agentūra gali išgyyti, nuomotis ar užsakyti įrangą, kuri būtina įgyvendinant 1 dalyje nurodytus jungtinės veiklos planus.

10 straipsnis

Specialiųjų kontrolės ir inspektavimo programų įgyvendinimas

1. Agentūra koordinuoja specialiųjų kontrolės ir inspektavimo programų, parengtų pagal Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 95 straipsnį, įgyvendinimą parengdama jungtinės veiklos planus.
2. Agentūra gali išgyyti, nuomotis ar užsakyti įrangą, kuri būtina įgyvendinant 1 dalyje nurodytus jungtinės veiklos planus.

11 straipsnis

Jungtinės veiklos planų turinys

Kiekviename jungtinės veiklos plane:

- a) tenkinami atitinkamos kontrolės ir tikrinimo programos reikalavimai;
- b) taikomi kontrolės ir tikrinimo programose Komisijos nustatyti kriterijai, standartai, prioritetai ir bendra tikrinimo tvarka;
- c) siekiama esamas nacionalines kontrolės ir tikrinimo priemonės, apie kurias pranešta pagal 12 straipsnio 2 dalį, naudoti pagal poreikius ir organizuojamas jų panaudojimas;
- d) organizuojamas žmogiškųjų ir materialinių išteklių naudojimas pagal laikotarpius bei zonas, kuriose jie turi būti panaudoti, įskaitant grupių, kurias sudaro Sąjungos inspektoriai iš daugiau nei vienos valstybės narės, darbą;
- e) atsižvelgiama į atitinkamų valstybių narių esamus įsipareigojimus pagal kitus jungtinės veiklos planus, taip pat į konkrečius regiono arba vietos apribojimus;
- f) nustatomos sąlygos, pagal kurias valstybės narės kontrolės ir tikrinimo priemonės gali patekti į kitos valstybės narės suverenius ir jos jurisdikcijai priklausančius vandenius.

12 straipsnis

Pranešimas apie kontrolės ir tikrinimo priemones

1. Valstybės narės kasmet iki spalio 15 d. praneša Agentūrai apie turimas kontrolės ir tikrinimo priemones, kurias jos galės panaudoti kontrolei ir tikrinimui kitais metais.
2. Kiekviena valstybė narė praneša Agentūrai apie priemones, kuriomis ji ketina vykdyti su ja susijusią tarptautinę kontrolės ir tikrinimo programą arba konkrečią kontrolės ir tikrinimo programą ne vėliau nei per mėnesį nuo pranešimo valstybėms narėms apie sprendimą dėl tokios programos parengimo.

13 straipsnis

Jungtinės veiklos planų tvirtinimo tvarka

1. Remdamasis 12 straipsnio 2 dalyje numatytais pranešimais ir ne vėliau nei per tris mėnesius po tokių pranešimų gavimo, Agentūros vykdomasis direktorius, konsultuodamasis su atitinkamomis valstybėmis narėmis, parengia jungtinės veiklos plano projektą.
2. Jungtinės veiklos plano projekte, remiantis atitinkamos valstybės narės atitinkamos žvejybos interesais, turi būti nustatytos kontrolės ir tikrinimo priemonės, kurios gali būti sutelktos kontrolės ir tikrinimo programai, su kuria susijęs planas, įgyvendinti.

Valstybės narės žvejybos interesai vertinami pagal šiuos kriterijus, kurių santykinė svarba priklauso nuo kiekvieno plano konkrečių ypatybių:

- a) vandenų, kuriuose ji turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai, jei tokia yra, ir kuriems taikomas jungtinės veiklos planas, santykinė apimtis;
 - b) jos teritorijoje tam tikru referenciniu laikotarpiu iškrautos žuvies kiekis palyginus su visais žvejybos, kuriai taikomas jungtinės veiklos planas, iškrovimais;
 - c) su jos vėliava plaukiojančių Sąjungos žvejybos laivų (variklio galia ir bendras tonažas), užsiimančių žvejyba, kuriai taikomas jungtinės veiklos planas, santykinis skaičius palyginus su visų ta žvejyba užsiimančių laivų skaičiumi;
 - d) tai žvejybai paskirtos kvotos santykinis dydis arba, jei kvota nepaskirta, sugavimas tam tikru referenciniu laikotarpiu.
3. Jei rengiant jungtinės veiklos plano projektą paaiškėja, kad esamų kontrolės ir tikrinimo priemonių nepakanka atitinkamos kontrolės ir tikrinimo programos reikalavimams įvykdyti, vykdomasis direktorius nedelsiant praneša atitinkamoms valstybėms narėms ir Komisijai.

4. Vykdomasis direktorius pateikia jungtinės veiklos plano projektą atitinkamoms valstybėms narėms ir Komisijai. Jeigu per penkiolika darbo dienų nuo tokio pateikimo atitinkamos valstybės narės arba Komisija nepateikia prieštaravimo, vykdomasis direktorius patvirtina planą.

5. Jeigu viena arba daugiau atitinkamų valstybių narių arba Komisija pateikia prieštaravimą, vykdomasis direktorius perduoda klausimą svarstyti Komisijai. Komisija gali atlikti būtinas plano pataisas ir priimti jį Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 47 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

6. Agentūra, pasikonsultavusi su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kasmet persvarsto kiekvieną jungtinės veiklos planą atsižvelgdama į atitinkamoms valstybėms narėms taikomas naujas kontrolės ir tikrinimo programas bei Komisijos kontrolės ir tikrinimo programose nustatytus prioritetus.

14 straipsnis

Jungtinės veiklos planų įgyvendinimas

1. Jungtinė kontrolės ir tikrinimo veikla vykdoma remiantis jungtinės veiklos planais.
2. Pagal jungtinės veiklos planą atitinkamos valstybės narės:
 - a) suteikia kontrolės ir tikrinimo priemones, kurios skirtos jungtinės veiklos planui;
 - b) paskiria vieną nacionalinį atstovą ryšiams/koordinatorių, kuriam suteikiama pakankamai įgaliojimų, kad galėtų laiku atsakyti į su jungtinės veiklos plano įgyvendinimu susijusius Agentūros prašymus, ir apie tai praneša Agentūrai;
 - c) panaudoja sutelktas savo kontrolės ir tikrinimo priemones, laikydamosi jungtinės veiklos plano ir 4 dalyje nurodytų reikalavimų;

- d) suteikia Agentūrai tiesioginę prieigą prie jungtinės veiklos plano įgyvendinimui būtinos informacijos;
 - e) bendradarbiauja su Agentūra įgyvendinant jungtinės veiklos planą;
 - f) užtikrina, kad visomis Sąjungos jungtinės veiklos planui skirtomis kontrolės ir tikrinimo priemonėmis vykdoma veikla atitiktų bendros žuvininkystės politikos taisykles.
3. Nedarant poveikio valstybių narių išipareigojimams, susijusiems su pagal 13 straipsnį parengtu jungtinės veiklos planu, už kontrolės ir tikrinimo priemonių, skirtų jungtinės veiklos planui įgyvendinti, valdymą ir jų kontrolę atsako kompetentingos nacionalinės institucijos laikydamosi nacionalinių įstatymų.
4. Vykdomasis direktorius gali nustatyti pagal 13 straipsnį patvirtinto jungtinės veiklos plano įgyvendinimo reikalavimus. Tokie reikalavimai neperžengia to plano ribų.

15 straipsnis

Jungtinės veiklos planų vertinimas

Agentūra kasmet vertina kiekvieno jungtinės veiklos plano veiksmingumą, taip pat, naudodamasi turima informacija, tiria, ar egzistuoja žvejybos veiklos neatitikties taikomoms kontrolės priemonėms pavojus. Tokie vertinimai nedelsiant perduodami Europos Parlamentui, Komisijai ir valstybėms narėms.

16 straipsnis

Žvejyba, kuriai netaikomos kontrolės ir tikrinimo programos

Dvi arba daugiau valstybių narių gali prašyti Agentūros koordinuoti jų kontrolės ir tikrinimo priemonių, susijusių su žvejyba arba plotu, kuriems netaikoma kontrolės ir tikrinimo programa, panaudojimą. Toks koordinavimas vykdomas laikantis kontrolės ir tikrinimo kriterijų bei prioritetų, dėl kurių susitarė atitinkamos valstybės narės.

17 straipsnis

Informacijos tinklas

1. Komisija, Agentūra ir valstybių narių kompetentingos institucijos keičiasi turima aktualia informacija apie jungtinę kontrolės ir tikrinimo veiklą Sąjungos ir tarptautiniuose vandenyse.
2. Kiekviena kompetentinga nacionalinė institucija, laikydamosi atitinkamų Sąjungos teisės aktų, imasi priemonių pagal šio straipsnio 1 dalį gautos informacijos reikiamam konfidencialumui užtikrinti, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 112 ir 113 straipsniais.

18 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio skyriaus įgyvendinimo taisyklės gali būti patvirtintos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 47 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Tos taisyklės gali pirmiausia nurodyti jungtinės veiklos planų projektų rengimo ir tvirtinimo tvarką.

IV SKYRIUS

AGENTŪROS KOMPETENCIJA

19 straipsnis

Agentūros pareigūnų skyrimas Sąjungos inspektoriams

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 79 straipsnį Agentūros pareigūnai tarptautiniuose vandenyse gali būti paskirti dirbti Sąjungos inspektoriams.

20 straipsnis

Priemonės, kurių imasi Agentūra

Prireikus Agentūra:

- a) leidžia suderintų inspektavimo standartų žinytus;
- b) parengia gaires, atspindinčias su bendrosios žuvininkystės politikos kontrole susijusią geriausią praktiką, įskaitant kontrolę vykdančių pareigūnų mokymą, ir reguliariai jas atnaujina;
- c) Komisijai teikia techninę ir administracinę pagalbą, reikalingą jos užduotims atlikti.

21 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja su Agentūra ir teikia jos užduotims atlikti būtina pagalbą.
2. Tinkamai atsižvelgdama į skirtingas valstybių narių teisinės sistemas, Agentūra sudaro palankesnes sąlygas valstybėms narėms bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija rengiant suderintus kontrolės standartus, kurie atitiktų Sąjungos teisės aktus ir kuriuose būtų atsižvelgta į geriausią valstybių narių praktiką bei sutartus tarptautinius standartus.

22 straipsnis

Kritinių padėčių padalinys

1. Jeigu gavusi bent dviejų valstybių narių prašymą arba savo iniciatyva Komisija nustato, kad susiklostė padėtis, kelianti didelę tiesioginę, netiesioginę arba galimą riziką bendrajai žuvininkystės politikai, ir kad taikant turimas priemones negalima tai rizikai užkirsti kelio, jos pašalinti, sumažinti ar tinkamai valdyti, apie tai nedelsiant pranešama Agentūrai.
2. Gavusi Komisijos pranešimą arba savo iniciatyva Agentūra nedelsdama įsteigia kritinių padėčių padalinį ir apie tai praneša Komisijai.

23 straipsnis

Kritinių padėčių padalinio užduotys

1. Agentūros įkurtas kritinių padėčių padalinys atsako už tai, kad būtų renkama ir vertinama visa svarbi informacija, ir būtų nustatytos turimos galimybės kuo veiksmingiau ir sparčiau užkirsti kelią rizikai, kuri iškilo bendrajai žuvininkystės politikai, ją pašalinti ar sumažinti.
2. Kritinių padėčių padalinys gali prašyti pagalbos visų valdžios institucijų ar privačių asmenų, kurių patirtį jis laiko reikalinga siekiant veiksmingai reaguoti į krizę.
3. Agentūra užtikrina koordinavimo veiklą, būtina siekiant tinkamai ir laiku reaguoti į kritinę padėtį.
4. Prireikus kritinių padėčių padalinys informuoja visuomenę apie atsiradusią riziką ir priemones, kurių buvo imtasi.

24 straipsnis

Daugiametė darbo programa

1. Daugiametėje Agentūros darbo programoje penkeriems metams nustatomi bendrieji tikslai, įgaliojimai, užduotys, veiklos rodikliai ir visų Agentūros veiksmų prioritetingos sritys. Darbo programoje pateikiamas personalo politikos planas ir biudžeto asignavimų, kuriuos teks skirti per tuos penkerius metus, kad būtų pasiekti tikslai, sąmata.
2. Daugiametė darbo programa parengiama remiantis veikla grindžiama Komisijos parengta valdymo sistema ir metodika. Ją patvirtina administracinė valdyba.
3. 32 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta darbo programa – tai daugiametė darbo programa. Joje aiškiai nurodomi papildymai, pakeitimai ar išbraukti dalykai, palyginti su praėjusių metų darbo programa, taip pat pažanga, padaryta įgyvendinant daugiametės darbo programos bendruosius tikslus ir prioritetus.

25 straipsnis

Bendradarbiavimas jūrų klausimais

Agentūra prisideda įgyvendinant ES integruotą jūrų politiką, pavyzdžiui, sudaro administracinius susitarimus su kitomis įstaigomis tais klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, administracinei valdybai pritarus. Tokių derybų pradžioje vykdomasis direktorius praneša Komisijai ir valstybėms narėms apie derybas.

26 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio skyriaus įgyvendinimo taisyklės priimamos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 47 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Tos taisyklės visų pirma gali reglamentuoti reagavimo į kritines padėtis planų rengimą, kritinių padėčių padalinio steigimą ir taikytinas praktines procedūras.

V SKYRIUS

VIDAUS STRUKTŪRA IR FUNKCIONAVIMAS

27 straipsnis

Juridinis statusas ir pagrindinė buveinė

1. Agentūra yra Sąjungos įstaiga ir turi juridinio asmens statusą.
2. Kiekvienoje valstybėje narėje Agentūra naudojami plačiausiu teisnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal tos valstybės narės įstatymus. Ji gali įsigyti kilnojamojo ir nekilnojamojo turto bei juo disponuoti ir būti teismo proceso šalimi.
3. Agentūrai atstovauja jos vykdomasis direktorius.
4. Agentūros būstinė yra Vigo mieste, Ispanijoje.

28 straipsnis

Personalas

1. Agentūros personalui taikomi Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos, nustatyti Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁴⁾, ir Europos Sąjungos institucijų bendrai priimtos taisyklės taikant šiuos Tarnybos nuostatus ir įdarbinimo sąlygas. Komisijos sutikimu Administracinė valdyba tvirtina būtinas išsamias taikymo taisykles.
2. Nepažeisdama 39 straipsnio Agentūra naudojami pagal Tarnybos nuostatus ir Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas paskyrimų tarnybai suteiktais įgaliojimais, kai tai susiję su jos personalu.
3. Agentūros personalą sudaro Komisijos laikinai paskirti arba komandiruoti pareigūnai ir kiti Agentūros įdarbinti tarnautojai, būtini jos uždaviniams vykdyti.

Agentūra gali taip pat įdarbinti laikinai valstybės narių komandiruotus pareigūnus.

29 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

Agentūrai taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

30 straipsnis

Atsakomybė

1. Agentūros sutartinę atsakomybę reglamentuoja atitinkamai sutarčiai taikoma teisė.
2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti sprendimus pagal bet kurią Agentūros sudarytos sutarties arbitražinę išlygą.

⁽¹⁴⁾ OLL 56, 1968 3 4, p. 1.

3. Nesutartinės atsakomybės atveju Agentūra pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina žalą, kurią padaro ji ar jos tarnautojai, vykdydami savo pareigas. Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti ginčus dėl tokios žalos atlyginimo.
4. Asmeninę jos tarnautojų atsakomybę Agentūrai reglamentuoja nuostatos, nustatytos jiems taikomuose Tarybos nuostatuose arba Įdarbinimo sąlygose.

31 straipsnis

Kalbos

1. Agentūrai taikomos Tarybos reglamento Nr. 1 ⁽¹⁵⁾ nuostatos.
2. Agentūros funkcionavimui būtinas vertimo paslaugas teikia Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras.

32 straipsnis

Administracinės valdybos sudarymas ir įgaliojimai

1. Agentūra turi Administracinę valdybą.
2. Administracinė valdyba:
 - a) pagal 39 straipsnį skiria ir atleidžia vykdomąjį direktorių;
 - b) kasmet iki balandžio 30 d. patvirtina praėjusių metų Agentūros bendrąją ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir valstybėms narėms. Ataskaita paskelbiama viešai;
 - c) kasmet iki spalio 31 d., atsižvelgdama į Komisijos ir valstybių narių nuomonę, tvirtina kitų metų Agentūros darbo programą ir pateikia ją Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

Darbo programoje nurodomi Agentūros prioritetai. Joje pirmenybė teikiama Agentūros pareigoms, susijusioms su kontrolės ir priežiūros programomis. Darbo programa priimama nepažeidžiant metinio Sąjungos biudžeto procedūros. Jei Komisija per 30 dienų nuo darbo programos patvirtinimo išreiškia nepritarimą šiai programai, Administracinė valdyba dar kartą išnagrinėja programą ir, galbūt iš dalies pakeistą, patvirtina antruoju svarstymu per du mėnesius;

- d) iki finansinių metų pradžios patvirtina Agentūros galutinį biudžetą, pakoregavusi jį, jei būtina, pagal Sąjungos finansavimą ir kitas Agentūros pajamas;
- e) pagal 44, 45 ir 47 straipsnius atlieka savo pareigas, susijusias su Agentūros biudžetu;
- f) vykdo įgaliojimus, susijusius su vykdomojo direktoriaus drausme;
- g) parengia savo darbo tvarkos taisykles, kuriose gali būti numatyta įsteigti, jei būtina, Administracinės valdybos pakomitečius;
- h) tvirtina Agentūros uždaviniams vykdyti būtiną darbo tvarką.

33 straipsnis

Administracinės valdybos sudėtis

1. Administracinė valdyba susideda iš valstybių narių atstovų ir šešių Komisijos atstovų. Kiekviena valstybė narė turi teisę skirti vieną narį. Valstybės narės ir Komisija skiria po vieną pakaitinį narį atstovauti kiekvienam nariui, jam nesant.
2. Valdybos nariai skiriami atsižvelgiant į jų atitinkamą patirtį ir kompetenciją žuvininkystės kontrolės ir tikrinimo srityje.
3. Kiekvienas narys skiriamas penkerių metų kadencijai nuo paskyrimo dienos. Jie gali būti paskirti kitai kadencijai.

⁽¹⁵⁾ 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385/58).

*34 straipsnis***Pirmininkavimas Administracinei valdybai**

1. Administracinė valdyba iš Komisijos atstovų išrenka pirmininką. Administracinė valdyba išrenka pirmininko pavaduotoją iš savo narių. Pirmininko pavaduotojas automatiškai užima pirmininko vietą, jei šis negali eiti pareigų.
2. Pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas skiriami trejų metų kadencijai; ji baigiasi, kai šie nustoja būti Administracinės valdybos nariais. Jie gali būti paskirti dar vienai kadencijai.

*35 straipsnis***Posėdžiai**

1. Administracinės valdybos posėdžius sušaukia jos pirmininkas. Darbotvarkę nustato pirmininkas atsižvelgdamas į Administracinės valdybos narių ir Agentūros vykdomojo direktoriaus pasiūlymus.
2. Vykdomasis direktorius ir Patariamąsios valdybos paskirtas atstovas dalyvauja svarstymuose be teisės balsuoti.
3. Administracinė valdyba surengia bent vieną eilinį posėdį per metus. Be to, ji renkasi pirmininko iniciatyva, Komisijos prašymu arba trečdaliu valstybių narių, kurios turi atstovus Administracinėje valdyboje, prašymu.
4. Svarstant su konfidencialumu ar interesų konfliktu susijusius klausimus, Administracinė valdyba gali nuspręsti nagrinėti konkrečius darbotvarkės klausimus nedalyvaujant Patariamąsios valdybos paskirtam atstovui. Išsamios šios nuostatos taikymo taisyklės gali būti nustatytos darbo tvarkos taisyklėse.
5. Administracinė valdyba gali pakviesti asmenis, kurių nuomonė gali būti naudinga, dalyvauti jos posėdžiuose kaip stebėtojus.
6. Vadovaujantis darbo tvarkos taisyklių nuostatomis, Administracinės valdybos nariams gali padėti patarėjai arba ekspertai.
7. Administracinės valdybos sekretoriato paslaugas teikia Agentūra.

*36 straipsnis***Balsavimas**

1. Administracinė valdyba sprendimus priima absoliučia balsų dauguma.
2. Kiekvienas narys turi vieną balsą. Vienam iš narių nedalyvaujant, pakaitinis narys turi teisę naudotis jo teise balsuoti.
3. Darbo tvarkos taisyklėse nustatoma išsamesnė balsavimo tvarka, pirmiausia sąlygos, kuriomis vienas narys gali veikti kito nario vardu, taip pat kvorumo reikalavimai tam tikrais atvejais.

*37 straipsnis***Interesų deklaracija**

Administracinės valdybos nariai pateikia interesų deklaracijas, kuriose nurodo, kad arba neturi interesų, kurie galėtų pažeisti jų nepriklausomumą, arba turi tiesioginių ar netiesioginių interesų, kurie galėtų pažeisti jų nepriklausomumą. Šios deklaracijos pateikiamos raštu kartą per metus ar kai gali iškilti interesų konfliktas, susijęs su darbotvarkės klausimais. Pastaruoju atveju atitinkamas narys neturi teisės balsuoti dėl tokių klausimų.

*38 straipsnis***Vykdomojo direktoriaus pareigos ir įgaliojimai**

1. Agentūrai vadovauja vykdomasis direktorius. Nepažeisdamas Komisijos ir Administracinės valdybos kompetencijos, vykdomasis direktorius nesiekia gauti ir nepriima jokios Vyriausybės arba kitos institucijos nurodymų.
2. Vykdydamas savo pareigas, vykdomasis direktorius įgyvendina bendros žuvininkystės politikos principus.

3. Vykdomojo direktoriaus pareigos ir įgaliojimai:
 - a) pasikonsultavęs su Komisija ir valstybėmis narėmis, parengia darbo programos projektą ir pateikia jį Administracinei valdybai. Jis imasi būtinų priemonių darbo programai įgyvendinti, neperžengdamas šio reglamento, jo įgyvendinimo taisyklių ir taikomos teisės nustatytų ribų;
 - b) imasi visų priemonių, įskaitant administracinių vidaus tvarkos taisyklių patvirtinimą ir pranešimų skelbimą, būtinų Agentūros organizavimui ir funkcionavimui pagal šio reglamento nuostatas užtikrinti;
 - c) imasi visų būtinų priemonių, įskaitant sprendimų, susijusių su Agentūros pareigomis, patvirtinimą pagal II ir III skyriaus nuostatas, įskaitant sprendimus dėl frachtavimo, kontrolės ir tikrinimo priemonių bei informacijos tinklo veiklos;
 - d) atsako į Komisijos prašymus ir valstybių narių prašymus suteikti pagalbą pagal 6, 7 ir 16 straipsnius;
 - e) organizuoja veiksmingą stebėjimo sistemą, kad Agentūros pasiekimus būtų galima palyginti su jos veiklos tikslais. Tuo remdamasis vykdomasis direktorius kasmet parengia bendrosios ataskaitos projektą, kurį pateikia Administracinei valdybai. Jis nustato pripažintus profesinius standartus atitinkančią reguliaraus įvertinimo tvarką;
 - f) personalo atžvilgiu vykdo 28 straipsnio 2 dalyje nustatytus įgaliojimus;
 - g) parengia Agentūros pajamų ir išlaidų sąmatas pagal 44 straipsnį ir vykdo biudžetą pagal 45 straipsnį;
4. Vykdomasis direktorius už savo veiklą atsiskaito Administracinei valdybai.

39 straipsnis

Vykdomojo direktoriaus skyrimas ir atleidimas

1. Vykdomąjį direktorių skiria Administracinė valdyba, atsižvelgdama į privalumus ir dokumentais patvirtintą atitinkamą patirtį bendros žuvininkystės politikos bei žuvininkystės kontrolės ir tikrinimo srityje, iš Komisijos pasiūlytų ne mažiau nei dviejų kandidatų, atrinktų *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kitur paskelbus kvietimą pareikšti susidomėjimą šiomis pareigomis.
2. Administracinė valdyba turi teisę atleisti vykdomąjį direktorių. Tokį klausimą Valdyba svarsto Komisijos arba trečdaliu jos narių prašymu.
3. Administracinė valdyba patvirtina sprendimus pagal 1 ir 2 dalį dviejų trečdalių narių balsų dauguma.
4. Vykdomojo direktoriaus kadencija yra penkeri metai. Kadencija gali būti pratęsta vieną kartą papildomam penkerių metų laikotarpiui, remiantis Komisijos pasiūlymu, ir toks pratęsimas patvirtinamas dviejų trečdalių Administracinės valdybos narių balsų dauguma.

40 straipsnis

Patariamoji valdyba

1. Patariamoji valdyba susideda iš Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 43 straipsnyje numatytų konsultacinių tarybų atstovų, kurių po vieną skiria kiekviena konsultacinė taryba. Atstovus gali pakeisti tuo pačiu metu paskirti pakaitiniai atstovai.
 2. Patiriamosios valdybos nariai negali būti Administracinės valdybos nariais.
- Patariamoji valdyba paskiria vieną iš savo narių dalyvauti Administracinės valdybos svarstymuose be teisės balsuoti.
3. Vykdomojo direktoriaus prašymu Patariamoji valdyba pataria jam atliekant savo pareigas pagal šį reglamentą.
 4. Patariamajai valdybai pirmininkauja vykdomasis direktorius. Pirmininko kvietimu Valdyba rengia posėdžius ne rečiau nei kartą per metus.
 5. Agentūra teikia Patariamajai valdybai reikalingą logistinę paramą ir sekretoriato paslaugas jos posėdžiams.
 6. Administracinės valdybos nariai gali dalyvauti Patiriamosios valdybos posėdžiuose.

41 straipsnis

Skaidrumas ir informacijos teikimas

1. Agentūros dokumentams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001.
2. Administracinė valdyba per šešis mėnesius nuo savo pirmojo posėdžio patvirtina praktines Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 įgyvendinimo priemones.
3. Agentūra gali savo iniciatyva palaikyti ryšius savo paskirties srityje. Ji pirmiausia užtikrina, kad visuomenė ir bet kuri suinteresuota šalis skubiai gautų objektyvią, patikimą ir lengvai suprantamą informaciją apie jos darbą.
4. Administracinė valdyba nustato vidaus taisykles, būtinas 3 daliai taikyti.
5. Dėl pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį Agentūros priimtų sprendimų gali būti pateiktas skundas Europos ombudsmeniui arba iškelta byla Teisingumo Teisme pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 228 ir 263 straipsnius.
6. Komisijos ir Agentūros pagal šį reglamentą surinktai informacijai taikomas Reglamentas (ES) 2018/1725.

42 straipsnis

Konfidencialumas

1. Administracinės valdybos nariams, vykdomajam direktoriui ir Agentūros personalo nariams, net ir nustojus eiti pareigas, pagal SESV 339 straipsnį taikomi konfidencialumo reikalavimai.
2. Administracinė valdyba nustato vidaus taisykles dėl praktinių priemonių 1 dalyje minėtiems konfidencialumo reikalavimams įgyvendinti.

43 straipsnis

Prieiga prie informacijos

1. Komisijai prieinama visa Agentūros surinkta informacija. Agentūra Komisijos prašymu ir nurodyta forma pateikia jai visą informaciją ir šios informacijos įvertinimą.
2. Valstybėms narėms, suinteresuotoms konkrečia Agentūros operacija, su šia operacija susijusi Agentūros surinkta informacija prieinama sąlygomis, kurios gali būti nustatytos laikantis Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 47 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

VI SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

44 straipsnis

Budžetas

1. Agentūros pajamas sudaro:
 - a) Sąjungos įnašas į Europos Sąjungos (Komisijos skyrius) bendrąjį biudžetą;
 - b) mokestis už Agentūros pagal 6 straipsnį teikiamas paslaugas valstybėms narėms;
 - c) mokestis už leidinius, mokymo ir (arba) kitas Agentūros teikiamas paslaugas.
2. Agentūros išlaidas sudaro personalo, administravimo, infrastruktūros ir veiklos išlaidos.
3. Vykdomasis direktorius parengia Agentūros pajamų ir išlaidų sąmatos projektą kitiems finansiniam metams ir pateikia jį Administracinei valdybai kartu su personalo plano projektu.
4. Pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos.
5. Administracinė valdyba, remdamasi pajamų ir išlaidų sąmatos projektu, kasmet parengia Agentūros pajamų ir išlaidų sąmatą kitiems finansiniams metams.
6. 5 dalyje nurodytą sąmatą, į kurią įeina ir personalo plano projektas, kartu su preliminaria darbo programa Administracinė valdyba ne vėliau nei kovo 31 d. pateikia Komisijai.

7. Komisija sąmatą kartu su preliminariu Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektu perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai (toliau – biudžeto valdymo institucija).
8. Remdamasi sąmata, Komisija į preliminarų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektą įtraukia sumas, kurios, jos nuomone, reikalingos Agentūros personalo planui, ir subsidijos sumą, kuri turi būti įrašyta į bendrąjį biudžetą, kurį ji pateikia biudžeto valdymo institucijai pagal SESV 314 straipsnį.
9. Biudžeto valdymo institucija tvirtina Agentūrai skiriamos subsidijos asignavimus. Biudžeto valdymo institucija tvirtina Agentūros personalo planą.
10. Biudžetą tvirtina Administracinė valdyba. Jis tampa galutinis, galutinai patvirtinus Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą. Tam tikrais atvejais jis atitinkamai koreguojamas.
11. Administracinė valdyba kuo greičiau praneša biudžeto valdymo institucijai apie savo ketinimą įgyvendinti projektą, kuris gali turėti reikšmingų finansinių padarinių jos biudžeto finansavimui, pirmiausia su nuosavybe susijusius projektus, pavyzdžiui, pastatų nuomą ar pirkimą. Ji apie tai praneša Komisijai.
12. Jei biudžeto valdymo institucijos padalinys praneša apie savo ketinimą pareikšti nuomonę, jis pateikia šią nuomonę Administracinei valdybai per šešias savaites nuo pranešimo apie projektą dienos.

45 straipsnis

Biudžeto vykdymas ir kontrolė

1. Agentūros biudžetą vykdo vykdomasis direktorius.
2. Ne vėliau nei kovo 1 d. po kiekvienų finansinių metų pabaigos Agentūros apskaitos pareigūnas laikinąsias Agentūros finansines ataskaitas kartu su tų finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita pateikia Komisijos apskaitos pareigūnui. Komisijos apskaitos pareigūnas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽⁶⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) 245 straipsnį konsoliduoja institucijų ir decentralizuotų įstaigų laikinąsias finansines ataskaitas.
3. Ne vėliau nei kovo 31 d. po kiekvienų finansinių metų pabaigos Komisijos apskaitos pareigūnas laikinąsias Agentūros finansines ataskaitas kartu su tų finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita pateikia Audito Rūmams. Tų finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita taip pat pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai.
4. Gavęs Audito Rūmų pastabas dėl Agentūros laikinųjų finansinių ataskaitų, pagal Finansinio reglamento 246 straipsnį vykdomasis direktorius savo atsakomybe parengia galutines Agentūros finansines ataskaitas ir pateikia jas Administracinei valdybai, kad ši pateiktų savo nuomonę.
5. Administracinė valdyba pareiškia nuomonę dėl Agentūros galutinių finansinių ataskaitų.
6. Ne vėliau nei iki kitų finansinių metų liepos 1 d. vykdomasis direktorius Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams pateikia galutines finansines ataskaitas kartu su Administracinės valdybos nuomone.
7. Galutinės ataskaitos yra skelbiamos.
8. Agentūra sukuria vidinio audito funkciją, kuri turi būti vykdoma pagal atitinkamus tarptautinius standartus.
9. Vykdomasis direktorius ne vėliau nei rugsėjo 30 d. Audito Rūmams išsiunčia atsakymą į jų pastabas. Šį atsakymą jis išsiunčia ir Administracinei valdybai.
10. Vykdomasis direktorius Europos Parlamento prašymu pateikia jam visą informaciją, reikalingą sklandžiai sprendimo dėl atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo priėmimo procedūrai, kaip nustatyta Finansinio reglamento 261 straipsnio 3 dalyje.
11. Europos Parlamentas, remdamasis Tarybos rekomendacija, iki antrųjų metų balandžio 30 d. patvirtina, kad Agentūros vykdomasis direktorius įvykdė tų metų biudžetą.

⁽⁶⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

46 straipsnis

Kova su sukčiavimu

1. Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, Agentūrai be apribojimų taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 nuostatos.
2. Agentūra prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl OLAF atliekamų vidaus tyrimų ir nedelsdama išleidžia visam jos personalui skirtas atitinkamas nuostatas.
3. Sprendimuose dėl finansavimo ir jų įgyvendinimo susitarimuose bei susijusiuose dokumentuose aiškiai nustatoma, kad Audito Rūmai ir OLAF prirėikus gali atlikti Agentūros finansavimo gavėjų ir už finansavimo paskirstymą atsakingų subjektų patikrinimus vietoje.

47 straipsnis

Finansinės nuostatos

Administracinė valdyba, gavusi Komisijos sutikimą ir Audito Rūmų nuomonę, patvirtina Agentūros finansines taisykles. Jomis nenukrypstama nuo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1271/2013 ⁽¹⁷⁾, išskyrus atvejus, kai to konkrečiai reikia Agentūros veiklai, ir Komisijai iš anksto sutikus.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

48 straipsnis

Įvertinimas

1. Per penkerius metus nuo Agentūros veiklos pradžios ir kas penkerius metus po to Administracinė valdyba paveda atlikti nepriklausomą išorinį šio reglamento įgyvendinimo įvertinimą. Komisija suteikia Agentūrai visą informaciją, kuri, Agentūros nuomone, yra svarbi įvertinimui.
2. Atliekant kiekvieną įvertinimą nustatomas šio reglamento poveikis, Agentūros ir jos darbo metodų nauda, svarba, veiksmingumas ir jos įnašas į tai, kad būtų griežtai laikomasi bendros žuvininkystės politikos nustatytų taisyklių. Komisijos pritarimu Administracinė valdyba, pasitarusi su susijusiomis šalimis, nustato konkrečius įgaliojimus.
3. Administracinė valdyba gauna įvertinimą ir pateikia Komisijai rekomendacijas dėl šio reglamento, Agentūros ir jos darbo metodų pakeitimų. Įvertinimo rezultatus ir rekomendacijas Komisija pateikia Europos Parlamentui bei Tarybai, ir jie paskelbiami.

49 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 768/2005 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

50 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁷⁾ 2013 m. rugsėjo 30 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1271/2013 dėl finansinio pagrindų reglamento, taikomo įstaigoms, nurodytoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 208 straipsnyje (OL L 328, 2013 12 7, p. 42).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnių pakeitimų sąrašas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 768/2005
(OL L 128, 2005 5 21, p. 1).

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009
(OL L 343, 2009 11 22, p. 1).

tik 120 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1626
(OL L 251, 2016 9 16, p. 80).

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 768/2005	Šis reglamentas
1–7 straipsniai	1–7 straipsniai
7a straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnis	12 straipsnis
12 straipsnis	13 straipsnis
13 straipsnis	14 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	16 straipsnis
16 straipsnis	17 straipsnis
17 straipsnis	18 straipsnis
17a straipsnis	19 straipsnis
17b straipsnis	20 straipsnis
17c straipsnis	21 straipsnis
17d straipsnis	22 straipsnis
17e straipsnis	23 straipsnis
17f straipsnis	24 straipsnis
17g straipsnis	25 straipsnis
17h straipsnis	26 straipsnis
18 straipsnis	27 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
20 straipsnis	29 straipsnis
21 straipsnis	30 straipsnis
22 straipsnis	31 straipsnis
23 straipsnis	32 straipsnis
24 straipsnis	33 straipsnis
25 straipsnis	34 straipsnis
26 straipsnis	35 straipsnis
27 straipsnis	36 straipsnis
28 straipsnis	37 straipsnis
29 straipsnis	38 straipsnis
30 straipsnis	39 straipsnis
31 straipsnis	40 straipsnis
32 straipsnis	41 straipsnis
33 straipsnis	42 straipsnis
34 straipsnis	43 straipsnis
35 straipsnis	44 straipsnis
36 straipsnis	45 straipsnis
37 straipsnis	46 straipsnis
38 straipsnis	47 straipsnis
39 straipsnis	48 straipsnis
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
—	49 straipsnis
42 straipsnis	50 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/474**2019 m. kovo 19 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33, 114 ir 207 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾ nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Kodeksas) ir bendrosios taisyklės ir procedūros, taikomos į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms;
- (2) Italijos Kampionės savivaldybė – Šveicarijos teritorijoje esantis Italijos eksklavas – ir Italijai priklausanti Lugano ežero dalis turėtų būti įtrauktos į Sąjungos muitų teritoriją, nes istorinės priežastys, dėl kurių tos teritorijos į ją neįtrauktos (pvz., jų izoliacija ir nepalanki ekonominė padėtis), nebėra aktualios. Dėl tų pačių priežasčių tos teritorijos turėtų būti įtrauktos į bendros akcizų tvarkos taikymo sritį, tačiau ir toliau neįtrauktos į bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą. Siekiant užtikrinti, kad šie pakeitimai būtų nuosekliai pradėti taikyti tuo pačiu metu, šios teritorijos turėtų būti įtrauktos į Sąjungos muitų teritoriją nuo 2020 m. sausio 1 d.;
- (3) Kodeksas turėtų būti iš dalies pakeistas siekiant paaiškinti, kad su privalomąja tarifine informacija (PTI) susijusio sprendimo adresatas gali naudotis tuo sprendimu šešis mėnesius po to, kai PTI sprendimas buvo atšauktas, jeigu jis buvo atšauktas dėl to, kad neatitiko muitų teisės aktų arba nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos PTI sprendimų priėmimo sąlygos;
- (4) laikinasis saugojimas turėtų būti įtrauktas į muitinės formalumų sąrašą, kuriam taikoma Kodekso nuostata, pagal kurią skola muitinei, atsiradusi dėl reikalavimų nesilaikymo, išnyksta, jeigu nesilaikymas nepadarė didelio poveikio tinkamam atitinkamos procedūros veikimui, nebuvo bandymas apgauti, o vėliau padėtis buvo ištaisyta. Tokiais atvejais skolos muitinei išnykimo tikslais laikinasis saugojimas neturėtų būti vertinamas kitaip nei muitinės procedūra. Siekiant įtraukti laikinąjį saugojimą taip pat turėtų būti iš dalies pakeisti Komisijai suteikti įgaliojimai papildyti šią Kodekso nuostatą;
- (5) jei muitinė turi pripažinti įvežimo bendrąją deklaraciją negaliojančia, nes toje deklaracijoje nurodytos prekės neįvežtos į Sąjungos muitų teritoriją, įvežimo bendroji deklaracija turėtų būti pripažinta negaliojančia nedelsiant praėjus 200 dienų po to, kai deklaracija buvo pateikta, o ne per 200 dienų laikotarpį, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją;
- (6) siekiant suteikti muitinei galimybę atlikti tinkamą rizikos analizę ir rizika pagrįstą tikrinimą, būtina užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai jai pateiktų iki atvežimo teikiamus duomenis ir informaciją apie ne Sąjungos prekes – įvežimo bendrąją deklaraciją. Jeigu iki prekių atvežimo į Sąjungos muitų teritoriją įvežimo bendroji deklaracija nebuvo pateikta, o pareiga ją pateikti nėra netaikoma, ekonominės veiklos vykdytojas turėtų į įvežimo bendrąją deklaraciją įprastai įtrauktinus duomenis ir informaciją pateikti savo muitinės deklaracijose arba

⁽¹⁾ OL C 367, 2018 10 10, p. 39.⁽²⁾ 2019 m. sausio 31 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

laikinojo saugojimo deklaracijose. Tuo tikslu galimybė pateikti muitinės deklaraciją arba laikinojo saugojimo deklaraciją vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos turėtų būti suteikiama tik jei muitinė, kuriai pateikiamos prekės, tai leidžia. Jei muitinė turi pripažinti laikinojo saugojimo deklaraciją negaliojančia, nes toje deklaracijoje nurodytos prekės nebuvo pateiktos muitinei, deklaracija turėtų būti pripažinta negaliojančia nedelsiant praėjus 30 dienų po to, kai deklaracija buvo pateikta, o ne per 30 dienų, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti pateiktos muitinei;

- (7) nuo importo maito turėtų būti visai atleistos prekės, kurios įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą buvo remontuojamos ar pakeistos šalyje arba teritorijoje, su kuria Sąjunga yra sudaręsi tarptautinį susitarimą, kuriame toks atleidimas numatytas, kad būtų užtikrinama, jog Sąjunga vykdo šios srities tarptautinius įsipareigojimus. Kadangi tokio atleidimo taikymo sritis apima tik produktų, kurie faktiškai buvo remontuojami arba pakeisti atitinkamoje šalyje arba teritorijoje, importą, ji neturėtų būti išplėsta taip, kad apimtų remontuotų arba pakeistų produktų, gautų iš ekvivalentiškų prekių, arba pakaitos produktų importą pagal standartinio prekių pakeitimo sistemą. Todėl atleidimas nuo maito šioms prekėms ir produktams neturėtų būti taikomas;
- (8) jei muitinė turi pripažinti išvežimo bendrąją deklaraciją arba pranešimą apie reeksportą negaliojančiais, nes atitinkamos prekės neišvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, deklaracija arba pranešimas turėtų būti pripažinti negaliojančiais nedelsiant praėjus 150 dienų po to, kai jie buvo pateikti, o ne per 150 dienų, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos;
- (9) remiantis proporcingumo principu, siekiant pagrindinių tikslų, kad muitų sąjunga veiktų veiksmingai, ir įgyvendinant bendrą prekybos politiką būtina ir tikslinga šalinti tam tikrus techninius trūkumus, pastebėtus įgyvendinant Kodeksą po jo įsigaliojimo, į Sąjungos muitų teritoriją įtraukti dvi valstybės narės teritorijas ir suderinti Kodeksą su tarptautiniais susitarimais, kurie Kodekso priėmimo metu nebuvo įsigalioję. Šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tikslams pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalį pasiekti;
- (10) todėl Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 4 straipsnio 1 dalies dvylikta įtrauka pakeičiama taip:

„— Italijos Respublikos teritorija, išskyrus Livinjo savivaldybę;“;

- 2) 34 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„9. Jeigu PTI arba PKI sprendimas nustoja galioti remiantis 1 dalies b punktu arba 2 dalimi arba yra atšaukiamas remiantis 5, 7 arba 8 dalimi, PTI arba PKI sprendimu gali būti toliau naudojamosi vykdant privalomas sutartis, sudarytas remiantis tuo sprendimu prieš jam nustoiant galioti ar prieš jį atšaukiant. Tas pratęstas naudojimas sprendimu netaikomas tuo atveju, kai PKI sprendimas priimtas dėl eksportuotinių prekių.“;

- 3) 124 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) reikalavimų nesilaikymas, dėl kurio atsirado skola muitinei, neturėjo didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui ir jo nėra pagrindo laikyti bandymu apgauti;“;

- 4) 126 straipsnis pakeičiamas taip:

„126 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti pažeidimų, neturinčių didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą, ir papildyti 124 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktį.“;

5) 129 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, neįvežamos į Sąjungos muitų teritoriją, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 200 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

6) 139 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Jeigu muitinei pateikiamos ne Sąjungos prekės, nenurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, išskyrus atvejus, kai pareiga pateikti tokią deklaraciją netaikoma, vienas iš 127 straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų, nedarant poveikio 127 straipsnio 6 daliai, nedelsdamas pateikia tokią deklaraciją arba, jeigu muitinė leidžia, vietoj jos pateikia muitinės deklaraciją ar laikinojo saugojimo deklaraciją. Jeigu tokiomis aplinkybėmis pateikiama muitinės deklaracija arba laikinojo saugojimo deklaracija, deklaracijoje nurodomi bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje.“;

7) 146 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos laikinojo saugojimo deklaracijoje, nepateikiamos muitinei, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 30 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„260a straipsnis

Pagal tarptautinius susitarimus remontuojamos arba pakeistos prekės

1. Perdirbtieji produktai, gauti iš prekių, kurioms buvo įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra, visai atleidžiami nuo importo maito, jeigu pateikiami muitinei priimtini įrodymai, kad:

- a) tos prekės buvo remontuojamos arba pakeistos Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančioje šalyje arba teritorijoje, su kuria Sąjunga yra sudariusi tarptautinį susitarimą, kuriame numatytas toks atleidimas, ir
- b) vykdomos a punkte nurodytame susitarime nustatytos atleidimo nuo importo maito sąlygos.

2. 1 dalis netaikoma perdirbtiesiems produktams, gautiems iš 223 straipsnyje nurodytų ekvivalentiškų prekių, ir pakaitos produktams, nurodytiems 261 ir 262 straipsniuose.“;

9) 272 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos išvežimo bendrojoje deklaracijoje, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 150 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

10) 275 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos pranešime apie reeksportą, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą pranešimą negaliojančiu bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 150 dienų po pranešimo pateikimo.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2020 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2019/475

2019 m. vasario 18 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB dėl Italijai priklausančios *Campione d'Italia* savivaldybės ir Italijai priklausančios Lugano ežero dalies įtraukimo į Sąjungos muitų teritoriją ir į Direktyvos 2008/118/EB teritorinę taikymo sritį

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2017 m. liepos 18 d. raštu Italija paprašė Italijai priklausančią *Campione d'Italia* savivaldybę ir Italijai priklausančią Lugano ežero dalį akcizo tikslais įtraukti į Sąjungos muitų teritoriją, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾, taip pat ir į Tarybos direktyvos 2008/118/EB ⁽⁴⁾ teritorinę taikymo sritį, tų teritorijų pridėtinės vertės mokesčio tikslais neįtraukiant į Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽⁵⁾ teritorinio taikymo sritį;
- (2) Italijai priklausanti *Campione d'Italia* savivaldybė, Šveicarijos teritorijoje esantis Italijai priklausantis eksklavas, ir Italijai priklausanti Lugano ežero dalis turėtų būti įtrauktos į Sąjungos muitų teritoriją, nes istorinės priežastys, pateisinančios tų teritorijų atskirtį, pavyzdžiui, jų izoliacija ir nepalanki ekonominė padėtis, nebėra aktualios. Dėl tų pačių priežasčių tos teritorijos turėtų būti įtrauktos į Direktyvos 2008/118/EB teritorinę taikymo sritį;
- (3) tačiau Italija pageidauja, kad tos teritorijos toliau liktų neįtrauktos į Direktyvos 2006/112/EB teritorinę taikymo sritį, nes tai yra svarbu, siekiant palaikyti vienodas sąlygas tarp Šveicarijoje ir Italijai priklausančioje *Campione d'Italia* savivaldybėje įsisteigusių ekonominės veiklos vykdytojų pagal Šveicarijos pridėtinės vertės mokesčio sistemą taikant vietos netiesioginį apmokestinimo režimą;
- (4) ši direktyva turėtų būti glaudžiai susieta su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/474 ⁽⁶⁾. Todėl su šiais pakeitimais susijusios nacionalinės perkėlimo priemonės, būtinos, kad šios direktyvos būtų laikomasi, turėtų būti pradėtos taikyti nuo to reglamento taikymo dienos;
- (5) todėl direktyvos 2006/112/EB ir 2008/118/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

⁽¹⁾ 2018 m. spalio 2 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2018 m. liepos 11 d. nuomonė (OL C 367, 2018 10 10, p. 117).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009 1 14, p. 12).

⁽⁵⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁽⁶⁾ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/474, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 38).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalis papildoma šiais punktais:

„f) *Campione d'Italia*;

g) Italijai priklausančioje Lugano ežero dalyje.“;

2. 2 dalies f ir g punktai išbraukiami.

2 straipsnis

Direktyvos 2008/118/EB 5 straipsnio 3 dalyje f ir g punktai išbraukiami.

3 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstą.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2019 m. vasario 18 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. BĂDĂLĂU

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT